

KAJET - WARMIŃSKO-MAZURSKI INFORMATOR OŚWIATOWY

ukazuje się od 1993 roku

REDAGUJE ZESPÓŁ:

Barbara Antczak
Agnieszka Spikert
Wojciech Tański
Wiesława Zielińska

REDAKTOR NACZELNY

Wojciech Tański

ADRES REDAKCJI

Warmińsko-Mazurski
Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli
10-447 OLSZTYN
ul. Głowackiego 17
tel. 89 522-85-18 pok. 114
e-mail: kajet@wmodn.olsztyn.pl

SKŁAD KOMPUTEROWY

Leszek Kalinowski

Redakcja zastrzega sobie prawo
do dokonywania zmian formalnych
oraz skrótów w tekście.

TREŚĆ NUMERU

W. Tański - Drodzy Czytelnicy	3
R. Makarewicz - Co przyjdzie poloniście...	4
L. Tchórz - Pamięci poetki Łesi Ukrainki	9
Z ŻYCIA SZKÓŁ	
K. Ślusarz - Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej	11
K. Gajewski - Szkolne Koła Caritas na Zjeździe...	12
E. Witkowska - Lekcja w arboretum w Kudypach	13
M. Kuć - Ekologiczne działania integracyjne	14
A. Chodukiewicz-Kalwińska - Wiosenne sprzątanie ...	14
E. Kamińska - Młodzież w lasach Europy	15
A. Lipińska - Młodzież zapobiega pożarom	16
I. Kubicka-Oleksiak - Nowe Horyzonty Edukacji Filmowej	16
A. Żołądek - Rejonowy przegląd poezji śpiewanej ...	17
M. Wiergowska - Miejski Turniej BRD	18
A. Lipińska - Młodzieżowy Turniej Motoryzacyjny	19
A. Lipińska - Olimpiada Wiedzy o Obronie Cywilnej	19
N. Martyniak - Oni potrafią udzielić pierwszej pomocy	20
J. Jasińska - Turniej z Korczakiem w tle	21
K. Świerszcz - Obchody Dni Rodziny	21
N. Martyniak - Targi Szkół Ponadgimnazjalnych	22
K. Iwaniec - Gimnazjaliści eksperymentują	23
K. Świerszcz - Pierwsze prawo jazdy	24
A. Borodziuk - W doświadczeniach moc	24
N. Martyniak - Gala „Ośmiu Wspaniałych”	25
J. Dakowska - 10- lecie Olimpiady „Zdrowy Styl Życia”	27
D. Salamon - O pięknie nadbiebrzańskiej przyrody	28
P. Karny - Europass Mobilność	29

Ludzie są aktorami na scenie świata. Warto jednak być także widzem.

Jacques Tati

Drodzy Czytelnicy,

za oknem siąpi deszcz, z głośników leci Edyta Bartosiewicz, głowa pełna refleksji, w sercu odzywa się nostalgia i aż wierzyć się nie chce, że to początek lata... Koniec zajęć edukacyjnych. Jeszcze tylko zakup nagród, wypisanie świadectw i dyplomów, podziękowania od uczniów... I znowu staniemy przy tablicy drugiego września... Spotkamy tych samych, a jednak innych uczniów... Czy będziemy na to przygotowani? Czy uda się nam im towarzyszyć i motywować ich w drodze do sukcesu?

Najważniejsza jest autorefleksja. To trudna umiejętność, tym bardziej, że w trakcie jej dokonywania na wyidealizowanym w naszej świadomości obrazie, naszym obrazie, nierzadko dostrzegamy rysy. Czujemy dyskomfort. To jednak nieuniknione, jeśli chcemy zmienić swoją mentalność, rozwijać się. Sukces zapisany jest w każdym z nas, trzeba tylko odnaleźć do niego drogę i mieć odwagę oraz determinację, aby nią kroczyć.

Sposobów na odrodzenie się „innym” jest wiele. Wspomnę jeden z - moim zdaniem – ciekawszych, aczkolwiek mogący wywołać niesmak u tych, którzy mienią się przedstawicielami kultury znacznie wyższej niż wysoka. Przywołam go z mroków starożytności. Ówczesni Grecy po jesienno-zimowym przesileniu odprawiali trwający wiele dni rytuał budzenia Dionizosa. To co się wtedy działo, na pewno nie mieści się w granicach współczesnej moralności i jeszcze dalsze jest od dzisiejszego standardowego poczucia przyzwoitości. Okazuje się, że takie zachowania potrzebne były im dla zdrowia psychicznego i rozwoju emocjonalno-intelektualnego. Czasowe wprowadzenie w życie totalnego chaosu, pozwalało na prawdziwe odkrycie siebie, na spotkanie oko w oko ze wszystkimi wadami, niedoskonałościami i żądzami. Na zmierzenie się z nimi. Im większe było zwycięstwo, tym sprawniej szło odbudowywanie kosmosu osobowości, tym bliżsi byli prawdy, dobra i piękna.

Nie zachęcam Szanownych Czytelników do kultywowania aż tak perwersyjnych zachowań, chociaż dopiero co świętowaliśmy równie ekscytującą Noc Kupały – słowiańskie święto zakochanych.

Czas wakacyjnego urlopu sprzyja jednak lepszemu poznaniu siebie i zbudowaniu od nowa. Trzeba tylko tego naprawdę chcieć. Życzę zatem nam wszystkim dużo okazji do autorefleksji i chęci wewnętrznego doskonalenia się tak, abyśmy we wrześniu spotkali się prawdziwsi, lepsi i piękniejsi.

Wojciech Tański

Co przyjdzie poloniście ze słuchania czworgiem uszu?

W zachowaniach człowieka istotną rolę odgrywa komunikacja. W badaniach nad wyjaśnieniem mechanizmów procesu komunikacji zaangażowali się specjaliści różnych dyscyplin naukowych, co zaowocowało powstaniem nowych nauk. Szczególnie interesujące wydają mi się prace naukowe czerpiące wzajemną inspirację z osiągnięć badawczych metodologicznie dość odległych.

Socjolingwistyka powstała na pograniczu dyscyplin wiedzy sformułowanych dla innych celów niż ona sama (Grabias 1994: 13). Uwarunkowania zachodzące między językiem a społeczeństwem mieszczą się w obszarze dwu tez. Pierwsza z nich mówi, że język jest tworem społecznym, a jego indywidualne użycie zależne jest od użycia zbiorowego. Teza druga odnosi się do języka jako narzędzia komunikacji, które uwarunkowane jest zarówno społecznie, jak też indywidualnie. Tezy te wzajemnie się uzupełniają, co znalazło wyraz w stworzonej przez E. Benveniste zasadzie implikacji, która mówi „społeczeństwo tworzy język, ale równocześnie i język tworzy społeczeństwo” (cyt. za Grabias 1994: 14). Zatem rozważania na temat komunikacji powinny zawierać w sobie elementy wiedzy o społeczeństwie, w którym ta komunikacja przebiega. To stwierdzenie będzie istotne dla dalszych naszych rozważań.

Innym, znakomitym przykładem nowej dyscypliny naukowej, która stoi na pograniczu dwu innych obszarów wiedzy, jest psycholingwistyka. Powstała ona ponad sześćdziesiąt lat temu podczas interdyscyplinarnego sympozjum w Cornell University (Kurcz 2005: 17). W psychologii języka i teoriach komunikacyjnych wyprowadzonych z psychologii znajdujemy odwołania do funkcji języka, a także do kompetencji językowej i komunikacyjnej. Te z kolei terminy znakomicie funkcjonują w badaniach językoznawczych. Funkcje języka zawdzięczamy Karlowi Bühlerowi, za którym także powszechnie przyjmuje się schemat znaku językowego w komunikacji (Bühler 2004: 29). Są to powszechnie znane ustalenia i szczegółowe ich przywołanie wydaje się zbędne.

Wróćmy jednak do początków refleksji nad mechanizmami komunikacji, co pozwoli nam umocować wybraną koncepcję w szerszej perspektywie. Jakkolwiek nie jest moim celem dokonanie retrospektywy opisanych w literaturze naukowej teorii komunikacyjnych, to wybór i omówienie niektórych z nich da podstawę do uzasadnienia wykorzystania kwadratu komunikacyjnego, jako skutecznego sposobu analizy zdarzeń dialogowych poszerzonego dyskursu edukacyjnego¹.

Pierwsze teorie komunikacji przedstawiono w schematach liniowych. W prostym schemacie Shannona i Weavera z lat czterdziestych XX wieku komunikacja opisywana jest właśnie linearnie. W tym modelu

komunikacji istnieje nadajnik/nadawca, który za pomocą kodu utrwalonego w jakimś nośniku przekazuje treści do odbiornika/odbiorcy. Dziś mamy pewność, że taki opis procesu komunikacji interpersonalnej jest absolutnie niewystarczający. Najwięcej nieporozumień powstało w wyniku powszechnego wówczas przekonania, że to, co zostało zakodowane w języku, może być z dobrym skutkiem i bez strat odkodowane przez odbiorcę. W tak zarysowanym procesie komunikacji nieistotne zdają się zarówno aspekty rzeczowe zawarte w komunikacie, jak również inne elementy towarzyszące komunikowaniu się ludzi. Upraszczając można stwierdzić, że tak zarysowany schemat komunikacji nie uwzględnia ani treści komunikatu, ani okoliczności zdarzenia komunikacyjnego, ani zmiennych umocowanych w osobach prowadzących rozmowę. Traktowanie nadawcy jak urządzenia nadającego i analogicznie odbiorcy jak urządzenia odbiorczego prowadzi do pomijania aspektów psychologicznych i socjologicznych składających się na pełny obraz przestrzeni komunikacyjnej² istniejącej między osobami. Modele linearne kształtowały myślenie o komunikacji w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Nawet rozbudowane schematy zachowujące układ linearny, nie dają możliwości przedstawienia splotu licznych uwarunkowań wpływających na proces komunikacji. Zwrócił na to uwagę George Miller, który traktował komunikację jako syntezę elementów semantycznych, syntaktycznych i pragmatycznych. Przez element semantyczny rozumiał on znaczenie używanych symboli, zaś relacje między nimi zaliczał do syntaktyki, natomiast użycie języka w konkretnych uwarunkowaniach socjologicznych włączył do pragmatyki (za Nęcki 1996: 20-24). Taki podział znany jest z prac umocowanych w filozofii języka. Semiotyka tradycyjnie przecież dzielona jest na semantykę, syntaktykę i pragmatykę. Dla teorii komunikacji taki podział może być znaczący jedynie w związku z metodologią badań, nadal jednak wymaga dookreślenia o zmienne tkwiące w formułującym komunikat nadawcy i odczytującym go odbiorcy. Dlatego też sądzę, że refleksje na temat modelu komunikacji interpersonalnej powinny ocierać się o dociekania psychologiczne, bowiem one zawierają próbę objaśniania mechanizmów formułowania tekstu i możliwych wersji jego odbioru.

W kontekście powyższych ustaleń nie powinno dziwić, że językoznawca przejawia zainteresowanie dla teorii komunikacyjnych, które powstały na gruncie psychologii. W prowadzonych rozważaniach odwołam się do pracy wybitnego niemieckiego psychologa i terapeuty, profesora uniwersytetu w Hamburgu. Friedemann Schulz von Thun, bo o nim tu mowa, przedstawił swoje poglądy na temat mechanizmów komunikacji postępując się

schematem kwadratu (2001; 2007). Zdaniem autora *Sztuki rozmawiania*, komunikacja jest wielofunkcyjna i jako taka analizowana być powinna zarówno z perspektywy nadawcy, jak również odbiorcy. Wielofunkcyjność komunikacji to istnienie komunikatów na kilku płaszczyznach równocześnie. Rozpatrywać zatem można w tym samym akcie komunikacji kilka aspektów. Są one w pewnym stopniu spójne z istniejącymi w teoriach językoznawczych funkcjami języka, czego postaram się dowieść w dalszej części artykułu.

Postawione w tytule artykułu pytanie, prowokuje do szczegółowego zapoznania się z teorią kwadratu komunikacyjnego. Schultz von Thun prowadzi swoją analizę procesu komunikacji, akcentując umiejętność słuchania. W świetle przywoływanej teorii słuchanie nabiera nowego znaczenia. Słuchanie uważne, które nazywane jest przez niego także słuchaniem aktywnym, wymaga korzystania z czworga uszu, które odpowiadają wyróżnionym w kwadracie komunikacji współwystępującym aspektom wypowiedzi.

Co zatem przyjdzie poloniście ze słuchania czworgiem uszu? Rozpatrzmy teorię komunikacji Schultza von Thuna w kontekście językoznawczych teorii komunikacyjnych, co pozwoli nam dostrzec liczne zbieżności i zastosować jej główne tezy w opisie zdarzeń komunikacyjnych w dyskursie edukacyjnym.

Każda wypowiedź zawiera w sobie jednocześnie cztery aspekty. Są to: aspekt rzeczowy, relacyjny, apelowy i ujawnienie siebie. Wszystkie one są częściami składowymi odpowiedzialnymi za jakość i przejrzystość komunikacji. Każda bowiem wypowiedź jest pakietem różnych informacji, które wyrażone być mogą wprost i nie wprost. W każdej też znajdujemy, co oczywiste, warstwę słowną, której przypisujemy w głównej mierze komunikowanie rzeczowe, ale też poziom niewerbalny komunikatu, odpowiedzialny często za treści drugoplanowe. Harmonijne współlistnienie obu tych warstw decyduje o spójności bądź niespójności komunikacji. Przyjmuję, że wszystkie zapisane na bokach kwadratu komunikacji aspekty współlistniają i wzajemnie się dopełniają, a czasem też wzajemnie interpretują.

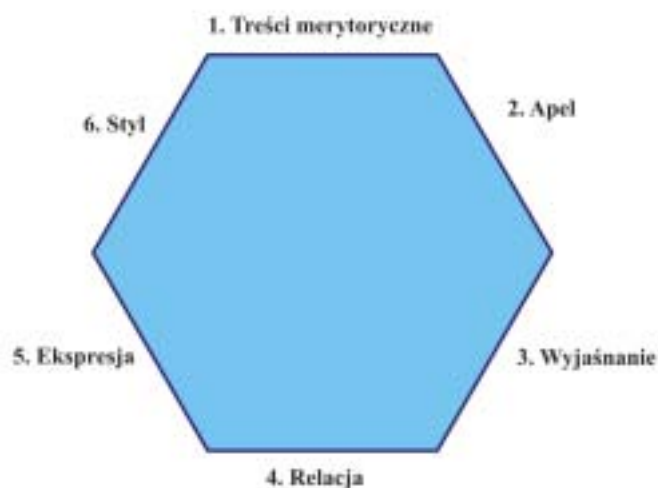
Schemat 1.

Kwadrat komunikacji wg Schulza von Thuna (2001:13)

Zawartość rzeczowa wypowiedzi odnosi się do informacji, którą w niej umieszczono. Rzeczowe powinny być także argumenty w dyskusji, przekazywanie przemyśleń i rozwiązań postawionych problemów. W związku z płaszczyzną rzeczową postawić można dwie przyczyny zakłócenia skutecznej komunikacji. Po pierwsze, są to dygresje i odstępstwa od zasadniczego tematu dialogu, co pozwala określić wypowiedzi jako nierzeczowe. Po drugie, przekazywane informacje nie docierają do odbiorcy z powodu ich niezrozumiałości. Tekst zrozumiały charakteryzuje się prostotą w formułowaniu wypowiedzi, uporządkowaną budową.

W omawianej teorii rzeczowy, relacyjny, ujawniający siebie i apelacyjny aspekt wypowiedzi może być wyrażony wprost i nie wprost. Rodzi to daleko idące konsekwencje tak dla przebiegu procesu komunikacji, jak również dla próby systemowego opisu tak pojmowanego schematu komunikacji. Schemat ten zamierzam wykorzystać w opisie mechanizmów komunikacji zachodzących w poszerzonym dyskursie szkolnym.

Współczesne próby naukowego spenetrowania wszystkich elementów składających się na proces komunikacji prowadzą do coraz bardziej szczegółowego badania aspektów wpływających na dialogowanie. Dlatego też pojawiają się teorie czerpiące z różnych inspiracji niezależnie od dyscypliny naukowej, na gruncie której powstały. Kwadrat komunikacyjny Schultza von Thuna przekształcił się w sześciofunkcyjny schemat komunikacji Karla H. Delheesa (za Retter 2005; 192)

Schemat 2.

Sześciofunkcyjny schemat komunikacji według Delheesa (za Retter 2005;192)

Delhees dążył do opisanego możliwie różnych podejść świadczących o wielofunkcyjności komunikacji. W schemacie nie ma mowy o postawach nadawcy i odbiorcy komunikatu, lecz o funkcjach samej komunikacji. To zasadnicza różnica między teorią Schulza von Thuna a Delheesa. Sześciofunkcyjny schemat

Delheesa zawiera podobnie jak czworokąt komunikacyjny Schulza von Thuna płaszczyznę rzeczową (treści merytoryczne), płaszczyznę apelu oraz płaszczyznę relacyjną. Pozostałe trzy aspekty wskazane przez Delheesa nie mogą być uznane za tożsame z umieszczonymi w kwadracie komunikacyjnym. Wskazana przez Schulza von Thuna płaszczyzna ujawniania siebie nie może być tożsama z komunikacją jako wyrazem nastawienia do odbiorcy, które znajdujemy u Delheesa. Trudno też zgodzić się z umieszczeniem w schemacie komunikacji aspektu wyjaśniania. Zdaniem autora sześciofunkcyjnego modelu komunikacji, w akcie komunikacji znajdują się wyjaśnienia i interpretacje zamysłu, jaki towarzyszył mówiącemu (nadawcy). Z takim poglądem nie mogę się zgodzić. Intencjonalność związana jest z nadawcą komunikatu, nie zaś komunikatem jako takim. Komunikacja to wymiana znaczeń w warstwie rzeczowej i dodatkowych współlistniejących z warstwą rzeczową aspektów komunikacji, w tym intencjonalności, która związana jest bezpośrednio z celem, jaki zamierza nadawca osiągnąć. Racjonalne jest takie zachowanie komunikacyjne, które służy osiągnięciu celu, jakim jest obustronne w dialogu lub wielostronne w polilogu zrozumienie treści komunikatu i intencji, które im towarzyszą. Ostatnim aspektem umieszczonym w schemacie sześcioboku jest styl. Zarówno styl, jak wyjaśnianie i ekspresja wydają się odpowiadać jednemu z boków kwadratu Schulza von Thuna, który badacz nazwał ujawnianiem siebie. Każda wypowiedź nadawcy ujawnia część jego samego. To, jakim posłuży się stylem, zatem co wybierze z bogatego słownika umysłowego (Kurcz), świadczy o nim samym, o jego „ja”.

Znaczenie „ja” dla komunikacji stanowiło przedmiot badań naukowych. Oczekiwania, które mają uczestnicy komunikacji względem siebie samych i partnerów dialogowych determinują w znacznym stopniu to, jaki przebieg przyjmuje akt komunikacji. Ujawnienie siebie przebiega w trakcie formułowania tekstu, jak również w trakcie słuchania. Szczególnie interesujący i jeszcze niezbadany wydaje się proces słuchania.

W badaniach, które prowadzę nad dyskursem edukacyjnym, rozpoznanie aspektów składających się na proces odbioru w dialogu między nauczycielem a rodzicami ucznia ujawnia przyczyny zakłócenia komunikacji.

Mając świadomość integralności płaszczyzn komunikacji rozpisanych w schemacie Schulza von Thuna, przedstawię analizę wyrażań językowych zanotowanych w dialogach prowadzonych w przestrzeni szkoły. Materiał badawczy stanowią nagrania rozmów odbywanych w olsztyńskich szkołach różnych szczebli edukacyjnych podczas tzw. wywiadówek, czyli spotkań wychowawcy klasy z rodzicami uczniów. W kontekście teorii Schulza von Thuna szczegółowej analizie poddam dwa wyrażenia, które powtarzały się w nagraniach. Uwagę zatem zwrócimy na następujące wyrażenie: *materiał nieutralny*.

Na wstępie określę przestrzeń komunikacyjną, w której zdarzenia się odbywały. Proksemika wywiadówki nie

została jeszcze szczegółowo zbadana. Rozumienia pojęcia przestrzeni komunikacyjnej w czysto fizycznym znaczeniu tego terminu jest znaczącym ograniczeniem. Skłaniam się do zaproponowanej przez Lesława Cirko (2009) szerszej definicji tego pojęcia. Obok elementów uniwersalnych przestrzeni komunikacyjną współtworzą często czynniki jednostkowe i nieprzewidywalne. Zatem umieścić w niej wypada także parytet o wiedzy komunikacyjnej posiadanej przez nadawcę i zakładanej u odbiorcy tekstu, którzy pozostają względem siebie w interakcji. Jest to podejście zgodne z przyjętym przeze mnie opisem wynikającym z reguł kwadratu komunikacyjnego. Szczegółowe rozwinięcie koncepcji Cirko wydaje się zbędne, bowiem luźno wiąże się z zasadniczym celem mojej pracy. Powrócę zatem do zasadniczego wątku rozważań.

Wywiadówki odbywają się na terenie szkoły, zwykle w salach lekcyjnych. Rodzice siadają w ławkach przeznaczonych dla uczniów, zaś nauczyciel zajmuje „swoje” miejsce za katedrą. O tym, że uczestnicy komunikacji w tak zaaranżowanej przestrzeni przyjmują postawy wynikające z pełnionych ról społecznych, nie trzeba nikogo przekonywać. Prace naukowe prowadzone z perspektywy socjolingwistyki potwierdzają także tę prawidłowość. Jakkolwiek nie znalazłam badań, które szczegółowo penetrowałyby tę problematykę, to nawiązania do niej znaleźć można w pracach Ervinga Goffmana (1981), który podjął zagadnienie pełnienia roli społecznej w związku z wykonywaniem zawodu nauczyciela. Wiadomo, że w dialogu nauczyciela z rodzicami ucznia obserwować możemy nierównorzędność ról. Warto postawić pytanie o znaczenie tego faktu dla komunikacji w proponowanej opisie analizie opartej o kwadrat Schulza von Thuna i poddać szczegółowej analizie dwa wskazane wyżej wyrażenia.

Zebranie z rodzicami zwykle rozpoczynane jest od ogólnych informacji dotyczących postępów w nauce i zachowania całej klasy. W tym kontekście często pojawiają się analizowane wyrażenia. Mając na uwadze integralność wszystkich czterech płaszczyzn kwadratu komunikacji, a więc zawartości rzeczowej, apelu, wzajemnej relacji i ujawnienia siebie, podejmę zadanie rozłożenia wartości komunikacyjnej w poszczególnych płaszczyznach. Co słyszą zebrani na wywiadówce rodzice uczniów, gdy wychowawca klasy mówi o *nieutralnym materiale*?

W płaszczyźnie rzeczowej są to informacje dotyczące wyników nauczania. Poziom ogólności pozwala wątpić w ich realną wartość komunikacyjną. W zebranym materiale badawczym analizowane wyrażenia użyte zostały przez nauczycieli szkół średnich podczas zebrania ogólnego z wszystkimi rodzicami danej klasy, ale też w trakcie indywidualnych spotkań z rodzicami konkretnych uczniów. *Nieutralny materiał* wydaje się wyrażeniem użytym w charakterze peryfrazy. Omówienie jako zabieg językowy łagodzący wymowę komunikatu jest stosowane przez nauczycieli stosunkowo często.

Niektórzy autorzy (Babiuch 2002) zalecają staranne przygotowanie językowe do zebrania z rodzicami, tak by niepomysłne informacje przedstawić rodzicom w sposób złagodzony. Użycie wyrażenia *materiał* nieutralizuje w płaszczyźnie rzeczowej niesie informacje o tym, że uczniowie nie dokładają starań, uczą się zbyt mało, co skutkuje tym, że wymagane wiadomości lub kształcone umiejętności nie są przez uczniów odtwarzane. Nauczyciel ogólnikowo informuje o niezadawalających wynikach w nauce, ale umieszcza je w planie przedmiotu, nie zaś podmiotu zabiegów edukacyjnych.

Nieutralizowany materiał ma zróżnicowaną wartość komunikacyjną w zależności od kontekstu użycia. Niewątpliwie jest swoistym ogólnikiem, gdy używany jest podczas ogólnego zebrania klasowego. Tak użyty nie razi, choć przecież przeczy idei antropologicznie pojmowanego procesu nauczania. Zwracanie uwagi na materiał nauczania zamiast na ucznia jest przejawem przedmiotowego traktowania zadań w szkole. Idea prymatu materiału nad uczniem, jakkolwiek deklaratorywnie odrzucana przez środowiska szkolne, ujawnia się w głęboko utrwalonych schematach językowych. Nauczyciel, który informuje rodziców o ogólnych wynikach edukacyjnych swoich wychowanków, pośrednio ujawnia w ten sposób, że dla niego istotniejszy jest materiał, nie zaś uczniowie. Tym sposobem ujawnia siebie. Kwadrat komunikacyjny Schulza von Thuna przewiduje, że każda nadawana wypowiedź jest sposobem ujawniania siebie. Zatem nauczyciel, który posługuje się wyrażeniem *nneutralizowany materiał* jest głęboko osadzony w nomenklaturze dającej prymat przedmiotowi. Nie stawiałabym tu twardej tezy uogólniającej użycie tego wyrażenia na całość filozofii edukacyjnej, jednak można wnioskować o nie dość refleksyjnym użyciu języka. Ten aspekt przywoływanej teorii wydaje się bezdyskusyjny.

Wracając do użycie kontekstowego, stwierdzić trzeba, że to samo wyrażenie zastosowane w rozmowie indywidualnej w płaszczyźnie rzeczowej odbierane jest mniej ogólnikowo i zwykle prowadzi do podjęcia dialogu uzupełniającego informacje. Rodzice pytają o konkrety, zadają pytania szczegółowe, proszą o wskazanie treści programowych lub rozdziału w podręczniku, które ich dziecko powinno utrwalić. Użycie przez nauczyciela wyrażenia *nneutralizowany materiał* może być odbierane, i jak dowodzą tego zarejestrowane repliki dialogowe, jest tak odbierane, jako apel o pomoc. Nauczyciel informuje rodziców o tym, że uczniowie nie osiągają zadawalających wyników i jego wypowiedź odbiera jest przez część rodziców jako apel o wsparcie. W zależności od tego, jaki model postaw rodzicielskich³ preferowany jest przez uczestniczących w wywiadówce rodziców, taki rodzaju reakcji rejestrowany jest w nagraniach. Rodzice pytają wprost, jak mogą pomóc swojemu dziecku. Czasem deklarują też zwiększenie kontroli nad sposobem wykorzystania czasu przez młodych ludzi. Jako restrykcyjne i karzące pojawiają się deklaracje ograniczenia możliwości korzystania z komputera

lub spotkań z rówieśnikami. Oczywiście na podstawie badanych zdarzeń komunikacyjnych nie można przewidzieć skutków oddalonych w czasie i przestrzeni. Tak więc ostatecznie nie wiadomo, jakie działania podejmą rodzice w stosunku do swoich dzieci po powrocie z wywiadówki. Faktem jest, że wyrażenie *nneutralizowany materiał*, które umieścić można w grupie wyrażen o znacznym stopniu ogólności, odbierane jest przez uczestniczących w wywiadówce rodziców w płaszczyźnie apelu.

Najtrudniejsza i jak się wydaje najbardziej skomplikowana jest płaszczyzna wyrażania wzajemnych relacji. Relacje interpersonalne to związki między ludźmi, a sposób wyrażania wzajemnych relacji związany jest z przestrzenią komunikacyjną, w której dialog się toczy. Psychologia akcentuje wpływ pozytywnych lub negatywnych emocji, które towarzyszą rozmowie. Stwierdzić jednak należy, że relacje interpersonalne są wynikiem wielu zmiennych tak zawartych w rozmówcach, jak i wynikających z uwarunkowań sytuacyjnych. W przypadku tak zwanej wywiadówki relacje między nauczycielem a rodzicami uczniów są w prowadzonych rozważaniach lokowane w przestrzeni poszerzonego dyskursu szkolnego i tylko z tej perspektywy podlegają opisowi. Zatem poza obszarem badań pozostają zdarzenia nierejestrowane w nagraniach dźwiękowych, zatem nie mające oparcia w zanotowanych językowych zdarzeniach komunikacyjnych. Dociekanie w sferze psychologii zdarzeń komunikacyjnych wykracza poza prowadzone obserwacje. Zatem wnioskowanie może odbywać się jedynie na podstawie wymiany replik dialogowych i poczynionych wcześniej socjolingwistycznych ustaleniach w zakresie relacji interpersonalnych obserwowanych w szkole (Grabias 1994:).

Stwierdziliśmy już, że w komunikacji między nauczycielem a rodzicami ucznia rejestrowana jest nierównowaga wynikająca z pełnionych ról społecznych. Oprócz wyżej wspomnianych uwarunkowań warto wspomnieć także i o tym, że elementem integralnie wpisanym w rolę nauczyciela jest społeczne przekonanie o wysokich kompetencjach zawodowych tej grupy. W przekonaniu społecznym nauczyciel to osoba, która uzyskała gruntowne wykształcenie w zakresie nauczanego przedmiotu, a także metod jego wykładania i podstaw pedagogiki i psychologii rozwojowej dzieci i młodzieży⁴.

Rozważmy zatem, jakiego rodzaju relacja zachodzi podczas zebrania z rodzicami, w szczególności zaś, jaka ona jest w kontekście wypowiedzianej przez nauczyciela uwagi o *nneutralizowanym materiale*. Nauczyciel wie, że użyte w tym wyrażeniu słowo *materiał* odnosi się do treści nauczania i kształcenia. Jeśli mówi o przedmiocie, którego sam uczy, to potrafi także doprecyzować ten termin o konkretnie wymagane rozdziały podręcznika lub zadania z zeszytu ćwiczeń lub wymagania sprawdzianu. Jeśli jednak występuje w roli wychowawcy klasy, to jest ledwie łącznikiem między nauczycielem komentowanego przedmiotu a rodzicami ucznia. Zwykle nie potrafi odpowiedzieć na szczegółowe pytania rodziców i odnosi

swoje informacje tylko do zanotowanych w dzienniku ocen szkolnych. Nadal jednak obserwować możemy nierównorzędną rolę partnerów komunikacji. Nauczyciel dysponuje danymi i udziela ich rodzicom, dla których termin *nieutrwalony materiał* jest niewiele znaczący. Po tak sformułowanej komunikacji część rodziców pozostaje po części ogólnej wywiadówki, by uzyskać informacje szczegółowe, jednak znacząca grupa rodziców opuszcza zebranie w ogólnym przekonaniu, że w zakresie wybranego przedmiotu ich dziecko osiąga wyniki niezadawalające, nie uczy się odpowiednio dużo, bowiem *materiał* pozostał *nieutrwalony*. W tej sytuacji w zakresie relacji między uczestnikami komunikacji obserwujemy pozory porozumienia. Nauczyciel poinformował, rodzic zaś przyjął informację, której wartość komunikacyjna jest nieostra. Rozmowy indywidualne, które zarejestrowałam w materiale badawczym, dowodzą, że i w tym typie komunikacji zachowana jest nierównorzędną rolę partnerów. Nauczyciel przyjmuje postawę „wiedzącego lepiej”. Szczegółowy opis tego typu kontaktów będzie przedmiotem odrębnej publikacji.

Tak sformułowany opis jest jednak niepełny, bowiem część rodziców korzysta z dodatkowych źródeł informacji o tym, czego wymaga się od ich dziecka, jakie są kryteria oceniania, możliwości poprawienia oceny negatywnej. Na stronach internetowych szkoły publikowane są plany nauczania, kryteria oceniania, a także inne informacje dotyczące nauczania. W tak zarysowanej sytuacji komunikacyjnej nauczyciel przestaje być jedynym źródłem informacji, a analizowany *nieutrwalony materiał* staje się mniej enigmatyczny. To dzięki możliwościom Internetu rodzice mogą na bieżąco śledzić postępy w nauce swoich dzieci, bowiem na stronach e-dziennika mogą odczytać nie tylko ocenę, ale też informację o tym, za co dziecko taki stopień szkolny otrzymało. To zasadniczo zmienia sytuację komunikacyjną i weryfikuje poziom wzajemnych relacji.

dr Renata Makarewicz
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Przypisy

1. Pojęcie „poszerzonego dyskursu edukacyjnego” wprowadziłam i objaśniłam jego znaczenie w artykule „Redundancja zrównoważona...”, którego szczegółowy adres bibliograficzny znajduje się w bibliografii końcowej.
2. O przestrzeni komunikacyjnej pisałam w oddanym do druku tekście *Socjo-deixis w komunikowaniu się nauczycieli z rodzicami uczniów na przykładzie szkół w Permie*
3. W literaturze pedagogicznej znaleźć można cztery typy właściwych postaw rodzicielskich i również cztery typy niewłaściwych. Właściwie zwykle określa się następująco: akceptacja dziecka, współdziałanie z dzieckiem, uznawanie praw dziecka, danie mu rozumnie swobody. Postawy niewłaściwe to: odtrącenie, niedomierne wymaganie, nadmierna ochrona, postawa unikająca.

4. W ciągu ostatnich lat w mediach toczy się dyskusja na temat kompetencji zawodowych nauczycieli, czasu ich pracy i przywilejów wynikających z Karty Nauczyciela. Odbiór społeczny tej grupy zawodowej podlega w ostatnich latach dynamicznych zmianom. W naukowej literaturze pedagogicznej, szczególnie w zakresie pedeutologii, te procesy nie są jeszcze notowane. Zmiana relacji widoczna jest w języku, jakim posługują się uczestnicy poszerzonego dyskursu szkolnego, co jest przedmiotem moich szerszych badań.

Bibliografia

1. Babiuch M. 2002, Jak współpracować z rodzicami „trudnych” uczniów, Warszawa.
2. Bühler K. 2004, Teoria języka, Kraków.
3. Cirko L. 2009, Akceptacja w komunikowaniu się. Między preskrytywizmem a permissywizmem, Wrocław.
4. Goffman E. 1981, Człowiek w teatrze życia codziennego, Warszawa.
5. Kurcz I. 2005, Psychologia języka i komunikacji, Warszawa.
6. Retter H. 2005, Komunikacja codzienna w pedagogice, Gdańsk.
7. Schulz von Thun F. 2001, Sztuka rozmawiania 1. Analiza zaburzeń, Kraków.
8. Grabias S. 1994, Język w zachowaniach społecznych, Lublin.
9. Koniczna A. 2009, Analiza struktury interakcji werbalnej w sytuacji rozmowy nauczycieli z rodzicami o problemach szkolnych ucznia, Warszawa.
10. Makarewicz R. 2011, Redundancja zrównoważona w komunikacji szkolnej w ujęciu lingwistyki edukacyjnej, w: Język poza granicami języka 2. Semantyka a pragmatyka: spór o pierwszeństwo. Część 1. Aspekty lingwistyczno-semiotyczne, pod red. Aleksandra Kiklewicza, Olsztyn, s. 269-284
11. Nęcki Z. 1996, Komunikacja międzyludzka, Kraków.

Pamięci poetki Łesi Ukrainki

W bieżącym roku przypada 100. rocznica śmierci wybitnej ukraińskiej poetki, krytyka literackiego i dramatopisarki Łarysy Kosacz-Kwitki, znanej powszechnie jako Łesia Ukrainka.

uczniowie – Łesi Ukraine” poświęcony 142. rocznicy urodzin i 100. rocznicy śmierci Łesi Ukrainki.

Podczas programu artystycznego, w którym wzięła udział niemalże cała społeczność szkoły (uczniowie z oddziału przedszkolnego, grupa teatralna „Plejada”, chór „Lisowa pisnia”, kwartet „Wesetyńka”, grupa „Dar lubowi”, zespół taneczny „Barwinok” oraz nowo powstały zespół wokalny nauczycieli), została przedstawiona postać Łesi Ukrainki, jej życie i twórczość, chwile pełne optymizmu, a także chwile smutku i rozpacz.

Na uroczystość do szkoły licznie przybyli goście, przedstawiciele lokalnych władz, radni miasta, nauczyciele języka ukraińskiego z Warmii i Mazur oraz bartoszczanie, aby wspólnie uczcić pamięć sławnej poetki.

Po raz pierwszy w ukraińskiej szkole w Bartoszczach gościł prof. Myron Janki - Konsul Generalny Ukrainy w Gdańsku wraz z małżonką. Dostojny gość podziękował wszystkim nauczycielom i uczniom za krzewienie kultury ukraińskiej, pielęgnowanie tradycji przodków oraz pracę na rzecz polsko-ukraińskiej integracji na Warmii i Mazurach, a następnie uhonorował dyplomem Ambasadora Ukrainy w Polsce 7 nauczycieli, 2 dyrektorów ukraińskich szkół za aktywną pracę na rzecz rozwoju ukraińskiego szkolnictwa w województwie warmińsko-mazurskim. Nagrodzeni nauczyciele to: dr Mirosława Czetyrba-Piszczako z Olsztyna, Nadija Ortyńska z Kandyt, Iwona Onufrijuk z Pieniężna, Anna Koblak z Marzęcina, Wiktoria Petiuk z Pozezdrza, Ewa Caryk z Wydmin, Maria Sycz i Bohdan Tchórz z Górowa Iławeckiego oraz autorka tej publikacji.

Przed uroczystością w godzinach porannych Konsul złożył oficjalną wizytę u Burmistrza Miasta Bartoszyce oraz Starosty Powiatu Bartoszyckiego, a także zapoznał się z funkcjonowaniem przedsiębiorstw w ramach Warmińsko-Mazurskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej.

Dla Ukraińców poetka jest przykładem silnej osobowości, która potrafiła zmagać się z wieloma problemami. Siła ducha, niezwykła pracowitość i silna wiara w zwycięstwo sprawiły, iż Łesia Ukrainka, pomimo ciężkiej choroby (gruźlicy kości) była jedną z najbardziej wykształconych kobiet przełomu XIX i XX w. Łarysa Kosacz nie uczęszczała do żadnej szkoły. Wszechstronne wykształcenie zdobyła w domu. Miała niezwykłą łatwość przyswajania języków obcych – biegle posługiwała się dziesięcioma. Większość własnych utworów napisała w języku ukraińskim. Aby przybliżyć Ukraińcom dzieła literatury europejskiej, tłumaczyła je na język ukraiński.

Poetka bardzo dobrze знаła język polski. Biegle się nim posługiwała. Tłumaczyła polską literaturę na język ojczysty, między innymi utwory Adama Mickiewicza. Łesia Ukrainka bardzo lubiła również muzykę. W dzieciństwie grała na fortepianie. Pośród ulubionych kompozytorów był Fryderyk Chopin.

Dla ukraińskich uczniów z Bartoszyce jest to szczególna rocznica, gdyż imię Łesi Ukrainki nosi szkoła podstawowa, wchodząca w skład Zespołu Szkół z Ukraińskim Językiem Nauczania. Oddając hołd swojej patronce, uczniowie i nauczyciele przygotowali piękny koncert „Ukraińscy

Po koncercie odbyło się seminarium „Pamięci Łesi Ukrainki”, organizatorem którego było W-M ODN w Olsztynie oraz ZS z UJN w Bartoszycach. Nauczyciele języka ukraińskiego oraz nauczyciele ukraińskich szkół z województwa warmińsko-mazurskiego mieli możliwość wysłuchania, między innymi, wykładu prof. dr hab. Wołodymyra Wasylenki z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Prelegent przybliżył obecnym problematykę najwybitniejszego utworu Łesi Ukrainki „Lisowa pisnia” („Pieśń lasu”) oraz jego wpływu na twórczość polskiego poety Bolesława Leśmiana. Uczestnicy seminarium w dyskusji poruszali również temat związany ze stanem i perspektywami funkcjonowania języka ukraińskiego na Ukrainie i w Polsce oraz charakteryzowali obraz polsko-ukraińskich stosunków literackich.

Zainteresowanym życiem i twórczością niezwyklej ukraińskiej poetki Łesi Ukrainki proponuję link do strony internetowej w języku ukraińskim:

www.l-ukrainka.name/uk/News.html

Lubomira Tchórz
W-M ODN w Olsztynie

W malinowym chruśniaku

*W malinowym chruśniaku, przed ciekawych wzrokiem
Zapodziali po głowy, przez długie godziny
Zrywaliśmy przybyte tej nocy maliny.
Palce miałaś na oślep skrwawione ich sokiem.*

*Bąk złoźnik huczał basem, jakby straszyl kwiaty,
Rdzawe guzy na słońcu wygrzewał liść chory,
Złachmaniałych pajęczyn skrzyły się wisiory
I szedł tyłem na grzbiecie jakiś żuk kosmaty.*

*Duszno było od malin, któreś, szepcząc, rwała,
A szept nasz tylko wówczas nacichał w ich woni,
Gdym wargami wygarniał z podanej mi dłoni
Owoce, przepojone wonią twego ciała.*

*I stały się maliny narzędziem pieśczoży
Tej pierwszej, tej zdziwionej, która w całym niebie
Nie zna innych upojeń, oprócz samej siebie,
I chce się wciąż powtarzać dla własnej dziwoty.*

*I nie wiem, jak się stało, w którym okamgnieniu,
Żeś dotknęła mi wargą spoconego czoła,
Porwałem twoje dłonie - oddałaś w skupieniu,
A chruśniak malinowy trwał wciąż dookoła.*

Bolesław Leśmian

Uwaga!

**Konferencje przedmiotowo
-metodyczne dla nauczycieli odbędą
się w ostatnich dniach sierpnia bądź
w pierwszej połowie września.**

**Szczegółowe informacje ukażą się
na stronie internetowej W-M ODN
w Olsztynie www.wmodn.olsztyn.pl**

Z ŻYCIA SZKÓŁ

Jeśli ja o nich zapomnę, Ty, Boże na niebie, zapomnij o mnie

Cytat z III części „Dziadów” Adama Mickiewicza był mottem przyświecającym uczniom **Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie**, biorącym udział w kolejnej lekcji historii i patriotyzmu. W ramach obchodów Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej oraz w drugą rocznicę zasadzenia Dębów Pamięci na posesji naszej szkoły uczniowie, chcąc ocalić od zapomnienia tragiczne dla naszego narodu wydarzenia z wiosny 1940 roku i uczcić pamięć ofiar zbrodni katyńskiej: Karola Limanowskiego, Bohdana Kopacza i Wacława Szymkowskiego oraz wielu innych bohaterów tamtych dni, spotkali się na Apelu Pamięci. 12 kwietnia 2013 r. o godz. 10.40 odczytany został okazjonalny adres:

Wiosną 1940 r., wykonując uchwałę Biura Politycznego Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii bolszewików z 5 marca 1940 r., sowiecka policja polityczna – NKWD – wymordowała blisko 22 tys. obywateli Rzeczypospolitej. Strzałem w tył głowy pozbawiono życia tysiące polskich oficerów. Zbrodni dokonano od kwietnia do maja 1940 r. w Katyniu, Miednoje i Piatichatkach. Władze ZSRR postanowiły zgładzić tysiące bezbronnych jeńców, ponieważ nie ulegli prowadzonej wobec nich propagandzie i pozostali żarliwymi patriotami, gotowymi walczyć z sowieckim okupantem o wolną Polskę. Przez szereg lat zbrodnia ta okryta była tajemnicą.

Dla nas Katyń to przede wszystkim obowiązek pamięci o ludziach, którzy za niezłomną wierność Polsce zapłacili życiem. Pamięć o tym bezprecedensowym wydarzeniu, będącym naszą narodową tragedią, powinna sprawić, że zbrodnia ta stanie się przestrogą dla przyszłych pokoleń.

Dzisiaj, w ramach obchodów Dnia Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej oraz w drugą rocznicę zasadzenia Dębów Pamięci na posesji naszej szkoły, kontynuując działania objęte realizowanym w poprzednich latach projektem „Tajemnica katyńskiego lasu – pamiętamy i chcemy ocalić od zapomnienia”, oddajemy hołd nie tylko Panom Karolowi Limanowskiemu, Bohdanowi Kopaczowi i Wacławowi Szymkowskiemu, którym są one poświęcone, ale wszystkim

znany i bezimienny ofiarom tej bestialskiej zbrodni dokonanej na Narodzie Polskim. **CZEŚĆ ICH PAMIĘCI!**

Uczniowie w asyście warty harcerskiej złożyli kwiaty i zapalili znicze przy Dębach Pamięci.

Kolejnym punktem naszej lekcji było wysłuchanie odczytu Pana Wojciecha Gudaczewskiego, obejrzenie prezentacji multimedialnej i wystawy „Katyń... ocalić od zapomnienia” w Centrum Użyteczności Publicznej w Ostródzie.

Tę niecodzienną lekcję przygotowali i przeprowadzili: Katarzyna Ślusarz, Magdalena Popławska i Jerzy Krezymon.

*Katarzyna Ślusarz
Gimnazjum nr 1 w Ostródzie*

Szkolne Koła Caritas z Warmii na Zjeździe w Gnieźnie

Wolontariusze Szkolnych Kół Caritas Archidiecezji Warmińskiej wzięli udział w Ogólnopolskim Zjeździe Gnieźnieńskim SKC pod hasłem: „Wierzę i uczę się kochać”. W Roku Wiary do grobu św. Wojciecha w dniach 16 i 17 czerwca 2013 r. pielgrzymowali wolontariusze i opiekunowie Szkolnych Kół Caritas działających przy Szkole Podstawowej Nr 2, 3, 9, 15, 34 w Olsztynie, Państwowym Liceum Plastycznym im. E. Mendelsohna w Olsztynie, Gimnazjum Nr 11 w Olsztynie, Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Butrynach oraz wolontariuszki z Nidzicy – w sumie 48 uczestników.

Kulminacją spotkania w historycznej stolicy Polski była niedzielna Eucharystia, której przewodniczył J.E.ks.abp Józef Kowalczyk. Podczas homilii ks. prymas pięknie zinterpretował hasło, które było myślą przewodnią Ogólnopolskiego Zjazdu SKC. Powiedział, że to są mądre słowa, zwłaszcza w ustach młodego człowieka, bo wiara uczy kochać, wiara prowadzi do miłości. Dodał,

że człowiek jest tylko wtedy szczęśliwy, gdy właśnie z miłości wyda siebie dla innych, gdy rezygnuje z siebie, aby innym służyć. „Nigdy nie bójcie się być dobrzy! Nigdy nie wstyďte się być dobrzy! W wierze w Chrystusa jest siła do miłości! Nie zgubcie jej nigdy! A jak Wam będzie trudno, to wracajcie tu, do Gniezna, do korzeni! Tu nauczycie się na powrót kochać!” – mówił abp Kowalczyk. W trakcie liturgii mszy św. wszyscy wolontariusze SKC na ręce ks. prymasa złożyli odnowienie wiary oraz przyrzeczeń Chrztu św. Otrzymaliśmy piękne okolicznościowe świadectwa potwierdzające to niecodzienne zdarzenie w naszym życiu.

W szczególny sposób odebraliśmy świadectwa naszych kolegów i koleżanek wolontariuszy, którzy w katedrze przejmująco opowiadali o swoich przeżyciach, doświadczeniach i zaangażowaniu w pomoc potrzebującym.

Obok modlitwy i skupienia mogliśmy doświadczyć wielu atrakcji programowych. Wielką atrakcją był koncert zespołu Arka Noego i gigantyczny, pyszny tort dla ponad 1600 uczestników Zjazdu, którym częstował sam dyrektor Caritas Archidiecezji Gnieźnieńskiej ks. Krzysztof Stawski. Niewątpliwym przeżyciem był przemarsz przez starówkę. Manifestowaliśmy naszą tożsamość wolontariusza

pod auspicjami Caritas i przywiązanie do ewangelicznego miłosierdzia względem bliźnich. Podczas przemarszu rozmawialiśmy z dyrektorem Caritas Polskiej ks. Marianem Suboczem, który pobłogosławił naszej pracy w naszych środowiskach.

Przy okazji zwiedziliśmy Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie, a w drodze powrotnej do Olsztyna relaksowaliśmy się terapią solankową przy tężniach w Inowrocławiu.

Jesteśmy wdzięczni dyrektorowi Caritas Archidiecezji Warmińskiej w Olsztynie ks. Pawłowi Ziębie i koordynatorowi działań charytatywnych Caritas Krystynie Kucewicz za zorganizowanie naszego wyjazdu, a w szczególności sposób Asi Żach opiekunke Szkolnego Koła Caritas przy Gimnazjum Nr 11 w Olsztynie za wspaniałe poprowadzenie naszej pielgrzymki do Gniezna.

Krzysztof Gajewski
opiekun Szkolnego Koła Caritas
Bł.Ks.Jerzego Popiełuszki przy ZSP w Butrynach

Lekcja w arboretum w Kudypach

24 maja 2013 roku uczniowie **Zespołu Szkół z Ukraińskim Językiem Nauczania w Bartoszycach** wzięli udział w wycieczce do Leśnego Arboretum Warmii i Mazur im. Polskiego Towarzystwa Leśnego w Kudypach.

Celem naszego wyjazdu było pogłębienie wiedzy przyrodniczej i poznanie interesujących gatunków roślin.

Dowiedzieliśmy się o wielu ciekawostkach tego niezwykle uroczego miejsca.

Samo słowo „arboretum” wywodzi się od łacińskiego słowa arbor = drzewo. Arboretum w Kudypach jest położone właśnie w lesie. Zajmuje powierzchnię 16,69 ha i ma charakter parku leśnego. Wyznaczone są tu drogi gruntowe, ścieżki oraz wykonane ławki, stoły i pomosty ułatwiające zwiedzanie tego miejsca. Nazwy roślin z krótką informacją o nich umieszczone są na specjalnych tabliczkach, dzięki czemu samodzielnie można je poznawać.

Arboretum podzielone jest na działki: flory polskiej, kolekcyjne oraz las naturalny. Poznaliśmy także kolekcje roślin zielnych, których liczba sięga blisko 500 gatunków i odmian.

Kolejnym punktem naszej wyprawy było wspólne ognisko. Upiekliśmy kielbaski i miło spędziliśmy czas na świeżym powietrzu.

Wycieczka poszerzyła naszą wiedzę o roślinach, dzięki niej mamy okazję zwrócić uwagę na gatunki, których wcześniej nie dostrzegaliśmy. Niektóre z nich na pewno zapamiętamy na długo, np. kolorowo kwitnące rododendrony i azalie.

Pomimo pochmurnej pogody jesteśmy zadowoleni z tej krótkiej wyprawy.

Projekt ekologiczny został zrealizowany dzięki finansowemu wsparciu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Olsztynie przy współpracy z W-M ODN w Elblągu.

Estera Witkowska
ucz. kl. III Gimnazjum z Ukraińskim Językiem Nauczania
w Bartoszycach

Ekologiczne działania integracyjne

24 maja 2013 roku klasa IV a ze **Szkoły Podstawowej nr 4 im. Janusza Korczaka w Ornece** wraz z wychowawcą klasy, Magdaleną Kuć, opiekunami: Agatą Wdowiak, Anią Sławecką, Anią Buś, a także członkami (organizatorami) Stowarzyszenia na rzecz Pomocy Osób Niepełnosprawnych w Ornece udała się na wycieczkę do lasu w okolicach Lejłówek oraz „Zacisza” w Ornece.

Podczas wycieczki opiekowali się nami pracownicy Nadleśnictwa Orneto: Daniel Dobrzeńcki, Dariusz Holewa, Arkadiusz Miktusz oraz Krzysztof Pastawski. W pierwszej części wycieczki udzielono nam kilka wskazówek, w jaki sposób sadzić drzewa, podzielono na kilka małych grup, a następnie zaopatrzone w odpowiedni sprzęt- łopaty. Pogoda dopisywała, była odpowiednia do sadzenia drzewek.

Następnym etapem wycieczki było sprzątnięcie lasu w Ornece przy „Zaciszu”. Podzieleni na 3 grupy z zapalonymi świecami rozpoczęliśmy sprzątnięcie. Dużym plusem był fakt, iż bardzo mało zebraliśmy śmieci, gdyż las był czysty.

Wycieczka uwieńczona została wspólnym ogniskiem, na którym pieczono kielbaski i chleb. Każdy uczestnik otrzymał upominki od Nadleśnictwa. Wycieczkę uczniowie będą długo wspominać, ponieważ wspólnie integrowała nas z osobami niepełnosprawnymi, a organizatorzy dbali o nasze wspólne bezpieczeństwo.

Dyrektor szkoły serdecznie dziękuje Stowarzyszeniu oraz Nadleśnictwu za zaproszenie do uczestnictwa w tak ważnym ekologicznym przedsięwzięciu.

Magdalena Kuć
Szkoła Podstawowa nr 4 w Ornece

Wiosenne sprzątnięcie Warmii i Mazur

Wiosenne sprzątnięcie Warmii i Mazur 2013 z udziałem przyszłych Noblistów z Gimnazjum nr 1 w Ostródzie.

W piątek 26 kwietnia 2013 r. o godz. 15.00 tajemnicza blisko 40-osobowa grupa zaopatrzone w worki na śmieci i rękawiczki (aby usunąć ślady zbrodni) udała się w kierunku ORLIK-a i cmentarza przy ulicy Chrobrego.

Okazało się, że te okolice kryją w sobie wiele tajemnic... ale na szczęście wszystkie „zbrodnie” zostały wykryte. Bo cóż znaczy obecność wśród wiosennych traw zlewu dwukomorowego, zestawu wypoczynkowego, butów zimowych, pantofli wiosennych, telewizora, aluminiowego garnka, lekko nieświeżej odzieży, materaca, paletki tenisowej, grilla, śpiwora, wszędobylskich butelek po napojach wysokokowych i setek innych śmieci. To wszystko ślady „zbrodni” dokonanych żywcem na przyrodzie!

Młodzież przy sprzątaniu spisala się wspaniale. Każdy z „detektywów - poszukiwaczy” zostanie uhonorowany oceną celującą wpisaną do e-dziennika pod kategorią aktywność ekologiczna. Jak co roku, zabrakło nam worków na śmieci i rękawiczek. Oprócz tych, które odebraliśmy z Urzędu Miasta, mieliśmy trochę własnych, ale wszystko to okazało się niewystarczające...

Już czekamy na kolejną jesienną akcję odświeżania Ostródy, a do mieszkańców naszego miasta apelujemy:

*Miej serce dla przyrody,
Nie niszczyć jej urody,
Nie rzucaj śmieci, gdzie popadnie,
Bo jej sprawiedliwość cię dopadnie!*

*Opiekun EKO-Klubu Arletta Chodukiewicz-Kalwińska
Gimnazjum nr 1 w Ostródzie*

Młodzież w lasach Europy

W piątek, 12 kwietnia 2013 roku, w **Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów**, po raz drugi odbył się etap krajowy trzeciej edycji Międzynarodowego Konkursu YPEF - „Młodzież w lasach Europy”.

Konkurs rozpowszechnia wiedzę o lasach w krajach Europy. W konkursie wzięło udział pięć zespołów z naszego gimnazjum. Zespoły, zgodnie z regulaminem, składały się z 2 lub 3-osób. W tym roku do konkursu przystąpiły same dziewczęta. Zespoły przez 90 minut rozwiązywały test, który zawierał 50 pytań zamkniętych sprawdzających wiedzę o lasach całej Europy. Pytania dotyczyły zarówno powierzchni lasów w poszczególnych państwach, składu gatunkowego drzewostanów czy też ich wieku. Były też pytania o zagrożone gatunki zwierząt i obszary chronione.

Pytania w zamkniętej kopercie zostały dostarczone przez pracownika Nadleśnictwa Miłomłyn. Odpowiedzi dziewczęta zaznaczały na formularzach konkursowych. Po godzinie 15.30 w Internecie zostały opublikowane prawidłowe odpowiedzi i formularze zostały komisyjnie sprawdzone.

Najlepszy wynik zdobył zespół złożony z uczennic klasy I d – **Magdalena Brzózka, Martyna Chmura i Katarzyna Gruszecka.**

Gratulujemy!

Formularze wraz ze sprawozdaniem zostały wysłane do Biura YPEF w Warszawie.

Skład Szkolnej Komisji Konkursowej: przedstawiciel Nadleśnictwa Miłomłyn, Krzysztof Bienias, Ewa Kamińska – koordynator konkursu oraz Mariola Piekutowska - wicedyrektor Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie.

Laureatom gratulujemy sukcesu, wszystkim uczestniczkom dziękujemy za udział i zapraszamy w przyszłym roku.

*Ewa Kamińska – koordynator konkursu
Gimnazjum nr 1 w Ostródzie*

Zespoły

1. Magdalena Brzózka, Martyna Chmura, Katarzyna Gruszecka
2. Estera Małż, Natalia Machnik, Wiktoria Wójcik
3. Nikola Bejna, Bianka Grohs, Magda Skrzyńska
4. Monika Kapica, Barbara Laskowska, Daria Swat
5. Katarzyna Modrzyńska, Kaja Wilkaniec

Młodzież zapobiega pożarom

27 marca 2013 roku w siedzibie Starostwa Powiatowego w Lidzbarku Warmińskim przeprowadzono finał eliminacji powiatowych XXXVI edycji Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej pod hasłem „Młodzież zapobiega pożarom”.

W kategorii „gimnazja” reprezentował nas uczeń klasy III B **Gimnazjum nr 1 w Ornećce**, Krzysztof Iwański. Natomiast w kategorii „szkoły ponadgimnazjalne” brali udział Joanna Grabarczyk, uczennica klasy II A LO i Artur Malko, uczeń klasy III A LO.

Turniej składał się z testu pisemnego oraz finału ustnego, podczas którego młodzi sympatycy pożarnictwa musieli wykazać się przed komisją znajomością przepisów przeciwpożarowych, historią pożarnictwa i nazewnictwem sprzętu pożarniczego.

Jesteśmy dumni z naszych uczniów, którzy zajęli miejsca na podium i reprezentowali nasz powiat w eliminacjach wojewódzkich OTWP, 19.04.2013 r. w Giżycku. Oto wyniki w poszczególnych kategoriach:

- szkoły gimnazjalne

I miejsce – **Krzysztof Iwański**
– Gimnazjum Nr 1 w Ornećce

- szkoły ponadgimnazjalne

I miejsce – **Joanna Grabarczyk** – Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornećce

II miejsce – **Artur Malko** – Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornećce

*Anna Lipińska
Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornećce*

Nowe Horyzonty Edukacji Filmowej

Film powinien być jak najlepszy prezent. Musi być wymarzoną i zarazem cudowną niespodzianką. - Andrzej Maleszka

Nowe Horyzonty Edukacji Filmowej - to projekt umożliwiający młodzieży spotkanie z kinem (zarówno klasyką, jak i twórczością współczesną), pogłębienie ich wiedzy na temat sztuki filmowej. Jego zadaniem jest również rozwijanie u młodych widzów wrażliwości oraz przygotowanie ich do samodzielnego i świadomego obcowania z kulturą. Chodzi również rozkochanie uczniów w sztuce filmowej.

Każde spotkanie, oprócz projekcji wyjątkowego filmu, którego często nie można znaleźć w repertuarze większości kin, to również prelekcja zaproszonego gościa oraz dyskusja dla chętnych, którzy zdecydują się wziąć w niej udział po zakończeniu seansu. Prelegentami byli

krytycy filmowi i filmoznawcy oraz animatorzy kultury: Elżbieta Mudrak i Elżbieta Lenkiewicz.

Uczniowie **Liceum Ogólnokształcącego w Ornece** w roku szkolnym 2012/2013 mieli okazję zapoznać się z klasyką kina, przeglądem produkcji współczesnych. Zobaczyliśmy filmy: „Hotel Rwanda”, „Fanatyk”, „Klasa”. Spotkały się one z dojrzałym przyjęciem i wzbudziły refleksje. Problemy zawarte w filmach zostały dodatkowo przedyskutowane na lekcjach języka polskiego i wiedzy o kulturze.

*Izabela Kubicka- Oleksiak
Liceum Ogólnokształcące w Ornece*

Nagrody i statuetki „Franciszki”, ufundowane przez dyrekcję Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Ornece, za zajęcie pierwszych miejsc, powędrowały w tym roku do Natalii Klimeczko z Gimnazjum w Gronowie Elbląskim (kategoria „gimnazjalista”), która wykonała utwory „Dni, których jeszcze nie znamy” z repertuaru Marka Grechuty oraz „Koncert jesienny na dwa świerszcze” Wojciecha Niżyńskiego. W kategorii „licealista” jury przyznało pierwsze miejsca, wyszczególniając wykonawcę indywidualnego i zespół. Pierwsze miejsce zdobyła Agnieszka Cegiełka, uczennica Zespołu Szkół Licealnych z Morąga, która zaśpiewała utwór z repertuaru Magdy Czapińskiej „Ktoś do kochania” oraz „Balladę o papierowym żołnierzyku” z repertuaru Bułata Okudźawy. Statuetka za pierwsze miejsce w kategorii „zespół” powędrowała do uczennicy Liceum Ogólnokształcącego im. Bojowników o Polskość Warmii w Ornece Aleksandry Szeffler i Pauli Nieumierzyckiej, które zaśpiewały utwory z repertuaru Piotra Roguckiego „Piosenka pisana nocą” oraz „Sto jednakowych miast”. Nagroda Grand Prix, którą w tym roku przyznano po raz pierwszy powędrowała w ręce zespołu z Gimnazjum w Pieniężnie, który zaśpiewał utwory „Wielka woda” autorstwa Agnieszki Osieckiej oraz „Na cześć księdza Baki” autorstwa Czesława Miłosza.

Warto dodać, że w tegorocznym Przeglądzie Poezji Śpiewanej im. Franciszka Chruściela dużą popularnością cieszyły się teksty poetów zagranicznych. Usłyszeliśmy teksty bałkańskich i rosyjskich bardów. Tegoroczny Przegląd wpisany został w uroczystość nadania Miejskiemu Domowi Kultury w Ornece imienia Franciszka Chruściela.

Gratulujemy zwycięzcom i zapraszamy za rok.

*Anna Żołądek
Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornece*

Rejonowy przegląd poezji śpiewanej im. Franciszka Chruściela

19 IV 2013 w Miejskim Domu Kultury w Ornece odbył się VIII Przegląd Poezji Śpiewanej im. Franciszka Chruściela. Do konkursu przystąpiło blisko 40 uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Organizatorzy gościli między innymi wykonawców z: Bartoszyc, Gronowa Elbląskiego, Morąga, Dobrego Miasta, Pasłęka, Pieniężna i Ornety.

Poezja śpiewana cieszy się coraz większym zainteresowaniem młodych wykonawców. Celem przeglądu jest upamiętnienie osoby i twórczości artystycznej wieloletniego polonisty Liceum Ogólnokształcącego w Ornece Franciszka Chruściela.

Patronat nad konkursem objął Burmistrz Miasta i Gminy Orneta, Ireneusz Popiel, który był jednocześnie głównym fundatorem nagród. Darczyńcą była także Anna Kastien. Występy oceniało jury w składzie: Marianna Węclowska, Janina Czepukojć i Tomasz Kiewro.

Miejski Turniej BRD

Ostródzkie Centrum Sportu i Rekreacji wraz z Centrum Edukacji BRD przy Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie przeprowadziło 11 kwietnia 2013 r. pod patronatem Urzędu Miasta Ostróda eliminacje miejskie Warmińsko-Mazurskiego Turnieju Bezpieczeństwa w Ruchu Drogowym. Do organizacji Turnieju włączyła się również Powiatowa Komenda Policji w Ostródzie oraz Ostródzkie koła PCK.

Turniej odbywa się co roku i ma na celu popularyzowanie zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego. W tym roku w rywalizacji wzięły udział trzysobowe drużyny ze: Szkoły Podstawowej nr 1, Szkoły Podstawowej nr 2, Szkoły Podstawowej nr 3, Szkoły Podstawowej nr 4, Szkoły Podstawowej nr 6 oraz Gimnazjum nr 1.

Stawką eliminacji było reprezentowanie naszego miasta na etapie powiatowym. Uczniowie indywidualnie zbierali punkty dla drużyny podczas testu pisemnego, sprawdzającego wiedzę z zakresu przepisów ruchu drogowego i pomocy przedmedycznej oraz podczas jazdy rowerem po torze przeszkód. W trzeciej konkurencji

oceniana była już praca całej drużyny podczas praktycznego udzielania pierwszej pomocy w pozorowanym wypadku przygotowanym przez ratowników ostródzkiego PCK.

Wszystkie konkurencje wymagały od uczniów dużej wiedzy i umiejętności praktycznych. Rywalizacja wśród szkół podstawowych była bardzo zacięta. Co konkurencja, to zmieniał się lider. Po teście z przepisów najlepsi okazali się uczniowie z SP 2, na torze najlepiej jeździła drużyna z SP 4, zaś z pomocy przedmedycznej – SP 1, którzy otrzymali szczególną pochwałę od ratowników medycznych za wiedzę i zaangażowanie w trakcie „udzielania pomocy poszkodowanemu”.

Po wszystkich konkurencjach klasyfikacja szkół podstawowych jest następująca: I miejsce – Szkoła Podstawowa nr 1 im. Armii Krajowej - opiekun Leszek Nagiel, II miejsce - Szkoła Podstawowa nr 3 im. Jana Pawła II - opiekun Grzegorz Stachowicz, III miejsce - Szkoła Podstawowa nr 2 im. Gustawa Gizewiusza - opiekun Zofia Kopańska, natomiast z gimnazjów najlepsi okazali się uczniowie z Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów – opiekun Jan Rogalski.

Na pochwałę zasługuje Kajetan Florczak ze SP 3 i Jakub Grzybowski z Gim.1 za bezbłędną jazdę po torze przeszkód, co wymagało wyjątkowych umiejętności jazdy rowerem.

Zwycięskie drużyny otrzymały puchary, pamiątkowe dyplomy oraz indywidualne nagrody. Sponsorami nagród byli: Urząd Miasta Ostróda, OCSiR oraz Rada Rodziców Gimnazjum nr 1 w Ostródzie.

Zwycięskie drużyny będą reprezentować nasze miasto na eliminacjach powiatowych Turnieju, które odbędą się już 26 kwietnia 2013 r. w Ostródzie.

Gratulujemy wszystkim uczestnikom!

Małgorzata Wiergowska
koordynator BRD

Młodzieżowy Turniej Motoryzacyjny

15 kwietnia 2013 r. o godz. 10.30 w **Zespole Szkół Zawodowych w Lidzbarku Warmińskim**, odbył się etap powiatowy Warmińsko – Mazurskiego Młodzieżowego Turnieju Motoryzacyjnego dla szkół ponadgimnazjalnych z terenu Powiatu Lidzbarskiego. Trzyosobowe drużyny miały za zadanie: napisać test oraz sprawdzian z wiadomości historii polskiej motoryzacji, pokonać rowerem określoną trasę (wraz z konkurencją sprawnościową), wykazać się wiedzą z zakresu pierwszej pomocy i umiejętnością przygotowania motocyklu do jazdy. Odbyć również jazdę sprawnościową samochodem z tzw. „Talerzem Stewarta”.

I miejsce zajęli chłopcy - **Mateusz Wojciechowski, Patryk Samokar i Szymon Pokrzywa**, uczniowie klasy II Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Ornećce.

Na nich też spoczywa wielka odpowiedzialność, bowiem jako zwycięska drużyna reprezentować będą Powiat Lidzbarski w finale wojewódzkim turnieju.

Anna Lipińska

Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornećce

XVIII Wojewódzka Olimpiada Wiedzy o Obronie Cywilnej

27 lutego 2013 r. o godz. 9:00 w Sali Konferencyjnej Starostwa Powiatowego w Lidzbarku Warmińskim odbyły się eliminacje powiatowe do XVIII Wojewódzkiej Olimpiady Wiedzy o Obronie Cywilnej.

Do eliminacji przystąpiło pięć szkół ponadgimnazjalnych, tj.: Zespół Szkół i Placówek Oświatowych w Lidzbarku Warmińskim, Zespół Szkół Zawodowych w Lidzbarku Warmińskim, Zespół Szkół Ogólnokształcących w Lidzbarku Warmińskim, Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornećce, Zespół Szkół Zawodowych w Ornećce.

Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornećce reprezentowały uczennice klasy II LO - Joanna Grabarczyk i Izabela Szerszeń, które zajęły I miejsce. Drugi w tych rozgrywkach okazali się uczniowie Zespołu Szkół Zawodowych w Ornećce – Karol Domalewski i Daniel Zieliński.

Zwycięska drużyna - Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornecie – reprezentowała Powiat Lidzbarski w etapie wojewódzkim Olimpiady 8 marca 2013 r. w Warmińsko-Mazurskim Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie.

Anna Lipińska
Zespół Szkół Ogólnokształcących w Ornecie

Oni potrafią udzielić pierwszej pomocy

We wtorek 30 kwietnia 2013 na terenie Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie odbyły się Rejonowe Mistrzostwa Pierwszej Pomocy szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych zorganizowane przez PCK w Ostródzie.

O godzinie 10.30 na hali OCSiR przy ul. Piłsudskiego pojawiły się drużyny szkół: Gimnazjum nr 2 im. Zdzisława Krzyszkowiaka w Ostródzie, Gimnazjum w Durągu, **Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie** oraz Salezjańskiego Liceum Ogólnokształcące im. Św. Dominika Savio w Ostródzie, Zespołu Szkół Ekonomicznych im. Sandora Petöfi w Ostródzie, Zespołu Szkół Zawodowych im. Stanisława Staszica w Ostródzie i Zespołu Szkół Rolniczych im. Wincentego Witosa w Ostródzie.

Po oficjalnym otwarciu mistrzostw wszystkie drużyny udały się na odpowiednie stanowiska, by zacząć walkę o pierwsze miejsce.

Na pierwszym stanowisku na uczestników czekał dziesięciozadaniowy test wiedzy o udzielaniu pierwszej pomocy oraz o historii Polskiego Czerwonego Krzyża. Naszym drugim zadaniem było udzielenie pomocy przy wypadku samochodowym, gdzie kierowca jadący z kilkumiesięcznym dzieckiem potrącił nastolatkę. Kolejnym wyzwaniem była pomoc dziewczynie, która piłą do obróbki drewna obciąła sobie palec u ręki. Odpowiedniego wsparcia potrzebowała także jej koleżanka, która bardzo martwiła się o zdrowie poszkodowanej. Na przedostatniej stacji nieprzytomnej i nieoddychającej kobiecie trzeba było wykonać resuscytację krążeniowo-oddechową, by utrzymać ją przy życiu. Na końcu, dla rozluźnienia, czekała na nas stacja edukacyjna, gdzie musieliśmy wykorzystać umiejętność posługiwania się przenośnym, podręcznym defibrylatorem.

Po zliczeniu punktów wszystkich punktów zdobytych przez drużyny ogłoszono wyniki.

I tak, na poziomie szkół gimnazjalnych: trzecie miejsce zajęło Gimnazjum nr 2 im. Zdzisława Krzyszkowiaka z Ostródy, drugie miejsce zajęło Gimnazjum z Durągu, a zwycięzcami okazała się drużyna z Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie, w której skład wchodziły:

Malwina Stępka - kl. III c (kapitan), Natalia Martyniak - kl. III a, Anna Piętka - kl. III c, Wiktoria Stępka - kl. III c oraz Ewelina Podgórska - kl. III a.

Wśród szkół ponadgimnazjalnych na trzecim miejscu uplasowało się Salezjańskie Liceum Ogólnokształcące im. Św. Dominika Savio, na drugim Zespół Szkół Ekonomicznych im. Sandora Petöfi, a najlepszymi ratownikami zostali uczniowie z Zespołu Szkół Rolniczych im. Wincentego Witosa.

Wszystkim serdecznie gratulujemy, a za naszych kolegów i koleżanki z „Rolnika” trzymamy kciuki, bo już 16 maja w Olsztynie będą walczyć w Mistrzostwach Pierwszej Pomocy na szczeblu wojewódzkim.

Natalia Martyniak
uczennica kl. 3a Gimnazjum nr 1 w Ostródzie

Turniej z Korczakiem w tle

„Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat” – pod tym hasłem przebiegała impreza podsumowująca projekt edukacyjny „ELEMENTARZ KORCZAKA”, która miała miejsce w **Gimnazjum Polskich Noblistów w Ostródzie** w piątek 10 maja 2013r.

Na święcie dworu w królestwie króla Maciusia I zjawili się dziecięcy goście z następujących ostródzkich szkół: Szkoły Podstawowej nr 3, Szkoły Podstawowej nr 4 i Szkoły Podstawowej nr 5. Impreza w klimacie dworskim miała charakter międzyszkolnego turnieju, w którym reprezentanci wymienionych szkół mogli wykazać się isticie rycerskimi zdolnościami, takimi jak: sprawność, męstwo oraz wiedza. Królewscy ministrowie przygotowali kalejdoskop różnorodnych zadań. Były konkurencje sportowe i te dotyczące sprawdzenia wiedzy o Januszu Korczaku, było zadanie plastyczne polegające na namalowaniu portretu króla Maciusia I oraz arcytrudne zadanie dotyczące przedstawienia scenki na temat dowolnie wybranego prawa dziecka.

Zwycięcą turnieju została drużyna ze Szkoły Podstawowej nr 5, drugie miejsce zajęła drużyna

ze Szkoły Podstawowej nr 3, a trzecie drużyna ze Szkoły Podstawowej nr 4. Wszyscy uczestnicy imprezy dostali pamiątkowe dyplomy i słodkie nagrody oraz zrobili sobie zdjęcia z królem Maciusiem I.

Było gwarnie, wesoło, a rywalizacja między drużynami, choć zacięta, przebiegała w isticie przyjaznej atmosferze.

Joanna Jasińska
Gimnazjum nr 1 w Ostródzie

Obchody Dni Rodziny

Rodzina a przekaz wartości i tradycji

3 czerwca 2013 r. w **Szkole Podstawowej nr 4 im. Janusza Korczaka w Ornece** odbyły się Obchody Dni Rodziny, które na stałe wpisały się do kalendarza uroczystości szkolnych.

Dyrektor, Małgorzata Szuba, przywitała uczniów, rodziców oraz nauczycieli. W ramach tej imprezy uczniowie klas I – III wzięli udział w zawodach sportowych:

- o bieg z przeszkodami,
- o bieg z piłeczką na paletce,
- o przeciąganie liny,
- o rzut do celu.

Uczniowie z klas IV – VI wzięli udział w dyscyplinach sportowych:

- o rozgrywki piłkarskie chłopców
- o gra dziewcząt w mini piłkę siatkową

Wyniki poszczególnych klas były następujące:

Klasy I- III otrzymały wyróżnienia i drobne podarunki.

W kategorii klas IV-VI

I miejsce – klasa VIb

II miejsce - klasa Vb

III miejsce – klasa IVa

IV miejsce – klasa Va

V miejsce – klasa VIa.

Zawody sportowe zakończyły się podziękowaniem pani dyrektor i wręczeniem nagród poszczególnym klasom.

4 czerwca 2013r w szkole odbyło się spotkanie uczniów klasy II z Panią Marcinkiewicz emerytowanym nauczycielem, mieszkanką Ornezy, która opowiedziała uczniom o tradycji, szkolnictwie i obrzędach Warmii i Mazur. Uczniowie z wielkim zainteresowaniem wysłuchali ciekawych opowieści.

Dyrektor szkoły składa serdeczne podziękowania Pełnomocnikowi ds. Koordynacji Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Ornezy – Danucie Jaroń za dofinansowanie nagród sportowych dla naszych dzieci.

Kolejne podziękowania dyrektor składa Grażynie i Janowi Tańskim z Łodziarni w Pieniężnie, którzy zasponsorowali wszystkim uczniom pyszne lody.

Dziękujemy Stowarzyszeniu Joannitów w Ornezy za opiekę medyczną i czuwanie nad naszym bezpieczeństwem

*Katarzyna Świerszcz, Magdalena Kuć, Łukasz Kowalczyk
Szkoła Podstawowa nr 4 w Ornezy*

Targi Szkół Ponadgimnazjalnych

10 kwietnia o godzinie 8.00 grupą 33 uczniów klas trzecich **Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie** wraz z trzema opiekunkami udaliśmy się do Olsztyna na V Targi Szkół Ponadgimnazjalnych.

Przed godziną 9.00 wchodziliśmy do Centrum Konferencyjnego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Kortowie. Po przejściu przez próg powitały nas pierwsze przedstawicielki jednej z olsztyńskich szkół. Mimo zachęcających z daleka stoisk z ciekawymi ofertami udaliśmy się do auli, gdzie miała odbyć się część artystyczna. Tam zostaliśmy miło przywitani przez prowadzącego, który doskonale wypełnił swoją rolę, umilając nam czas między zaplanowanymi występami. W Kortowie zjawily się szkoły: I Liceum Ogólnokształcące, III Liceum Ogólnokształcące,

VIII Liceum Ogólnokształcące, Ośrodek Szkolno-Wychowawczy, Zespół Szkół Budowlanych, Zespół Szkół Ekonomicznych, Zespół Szkół Ekonomiczno-Handlowych, Zespół Szkół Elektronicznych i Telekomunikacyjnych, Zespół Szkół Gastronomiczno-Spożywczych, Zespół Szkół Mechaniczno-Energetycznych oraz Zespół Szkół Samochodowych. Wszystkie placówki prezentowały wcześniej przygotowany program artystyczny, który na koniec był oceniany przez jury. Każda prezentacja była bardzo ciekawa i zabawna. Tak na przykład „Elektryk” wykonał własną wersję hitu „Ona tańczy dla mnie”, a „Budowlanka” zaprezentowała Grającą Szafę swojej szkoły. Nie można pominąć Lip Dubu „Ekonomika”, podczas którego na auli zrobiło się głośno, gdy na ekranie pojawił się Piotr Sołoduha „Lolek” – lider olsztyńskiego zespołu Enej i absolwent tej szkoły, którego piosenka została wykorzystana w projekcie. Oprócz tego szóstka kandydatów z widowni miała okazję poczuć się jak w prawdziwej, eleganckiej restauracji, w czasie pokazu Zespołu Szkół Gastronomiczno-Spożywczych, którzy zaserwowali swoim „klientom” pyszny deser i szklankę ożywczej wody. To jedynie kilka z prezentacji, ale ostródzcy gimnazjaliści zapewniają, że było co oglądać i wszystkie szkoły spisały się na medal.

Nie mam pojęcia, jak jury udało się dokonać tak trudnego wyboru. „Każda ze szkół przygotowała coś innego i zaskakującego” - mówi Ewelina, uczennica klasy 3a. Mimo wszystko, sędziom udało się zdecydować, że konkurs za najlepszą prezentację wygrywa Zespół Szkół Ekonomicznych im. Mikołaja Kopernika ze swoim Lip Dubem. Zwycięzcom gratulujemy!

W międzyczasie młodzież mogła poznać oferty ośrodków, które prezentowały swoje stoiska. Oprócz pomocy uczniów tamtejszych szkół w postaci opowieści o danych profilach, mogliśmy poprobować wielu rzeczy sami. Przy stoisku gastronomicznym można było

skosztować pysznych ciasteczek i poobserwować rzeźbienie w czekoladzie. Chłopaków z pewnością zainteresowało stanowisko mechatroniczne, gdzie przy opowieściach „świecących” kolegów, trzymając ręce na specjalnym wiatraku, można było naelektryzować swoje ciało i wyglądać niczym Einstein. Dziewczyny z kolei na pewno zainteresował punkt fryzjerski, gdzie przyszłe fryzjerki z chęcią czesały i farbowały sprejami włosy. Oprócz praktycznych zajęć, każde stoisko posiadało zbiór swoich osiągnięć, zdjęcia oraz multum ulotek, które wszyscy chętnie brali. Szybcy zwiedzający mogli „załapać się” na kalendarzyki, długopisy czy ołówki, które rozchodziły się w mgnieniu oka.

Niestety po godzinie 11 nasz pan kierowca już na nas czekał i z niechęcią musieliśmy wracać do Ostródy. W drodze powrotnej wszyscy oglądali materiały, które otrzymali i wymieniali się wrażeniami.

Osobiście uważam, że Targi były udane w 100% i z chęcią wróciłabym tam jeszcze raz.

Kto wie, może ktoś z 33-osobowej grupy w przyszłym roku znajdzie swoje miejsce właśnie w Olsztynie?

Natalia Martyniak

uczennica kl. III a Gimnazjum nr 1 w Ostródzie

Gimnazjaliści eksperymentują z Centrum EduFun

Uczniowie z Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie w ramach projektu Akademia Młodych Noblistów wzięli udział w warsztatach edukacyjnych zorganizowanych przez Centrum EduFun w Gdyni. Zajęcia miały na celu promowanie edukacyjnego wymiaru dobrej zabawy, a przede wszystkim łamanie stereotypu trudności nauk przyrodniczych. Odbywały się one w specjalnie utworzonym „miasteczku naukowym”, podzielonym

na strefy: biologii, geografii, matematyki, fizyki, chemii i języków obcych.

Pokazy i warsztaty informowały o trudnych zagadnieniach w bardzo różnorodny, przystępny i ciekawy sposób. „Młodzi Nobliści” sprawdzali m.in. jak za pomocą DNA można przesłać zakodowaną informację, czym jest ciekły azot, w jaki sposób skroplić powietrze. Dowiedzieli się, co to jest prawdopodobieństwo, rozkład Gaussa i trójkąt Pascala. Zajęcia te bardzo podobały się uczniom także z tego powodu, że były świetną i nietypową powtórką przed egzaminem gimnazjalnym.

Wyjazd do Gdyni był ostatnią z sześciu wycieczek edukacyjnych zrealizowanych w ramach projektu Akademia Młodych Noblistów.

*Koordynator projektu Kazimierz Iwaniec
Gimnazjum nr 1 w Ostródzie*

Pierwsze prawo jazdy

Jednym z priorytetów szkoły jest bezpieczeństwo naszych uczniów.

4 czerwca 2013 r. w **Szkole Podstawowej nr 4 im. Janusza Korczaka w Orniecie** uczniowie klasy IV przystąpili do teoretycznego sprawdzianu na kartę

rowerową. Wszyscy zdający uzyskali powyżej 80% punktów, co świadczy o bardzo dobrym przygotowaniu naszych rowerzystów.

11 czerwca 2013 r. odbył się praktyczny sprawdzian na kartę rowerową. Uczniowie musieli się wykazać znajomością przepisów drogowych oraz umiejętnością jazdy na rowerze.

W sprawdzianie na kartę rowerową wzięli udział dyrektor Małgorzata Szuba oraz Policjanci „Drogówki” z Lidzbarka Warmińskiego, którzy bardzo rzetelnie wspierali i czuwali nad poprawnością i bezpieczeństwem jazdy naszych dzieci. Pierwsze prawo jazdy zaliczone.

Dyrektor szkoły złożył serdeczne podziękowanie Komendzie Powiatowej Policji w Lidzbarku Warmińskim za zaangażowanie na rzecz bezpieczeństwa naszych pociech.

Gratulujemy i życzymy bezpiecznej jazdy!!

*Katarzyna Świerszcz
Szkoła Podstawowa nr 4 w Orniecie*

W doświadczeniach moc

Kiedy rozpoczynałam współpracę z CEO w ramach programu Akademia Uczniowska, nie do końca wiedziałam, czego się spodziewać. Oczekiwały na mnie nowe wyzwania – kurs na platformie internetowej, panel administracyjny jako forma kontaktu z organizatorami, praca z uczniami w Szkolnym Kole Naukowym i sprawozdania on-line po zrealizowaniu każdego z czterech modułów kursu w semestrze. To co na początku mi się nie podobało, to ilość dokumentów do przeczytania, wypełnienia itd.. Ale już prowadzenie eksperymentów, obserwacji, rozwiązywanie zadań z pytaniami problemowymi, okazały się dla mnie inspirujące.

Praca z 12-15 osobową grupą uczniów, wprowadzanie ich w tajniki poznania naukowego, przygotowywanie i prezentowanie doświadczeń, były dla mnie i młodzieży zajmujące. W pierwszym półroczu SKN z klasy trzeciej,

przygotował m.in. dwie gry dydaktyczne z ekologii, ZOO-SHOW i „Przystosowania pokarmowe zwierząt” jako formę wzajemnego nauczania i sprawdzian oparty na zaufaniu.

W drugim semestrze SKN z klasy pierwszej zajmował się odróżnianiem tropów kota i psa, rozpoznawaniem gatunków drzew po bliźnach liściowych, określaniem warunków potrzebnych do rozwoju piskląt z jaj (z czym wiązała się wycieczka do wylęgarni drobiu), poznaniem różnorodności stawonogów poprzez grę dramową i niemy sprawdzian.

Akademia Uczniowska organizuje rokrocznie dla uczniów, uczestników AU, Festiwal Uczniowskiej Nauki, na którym prezentują swoje najciekawsze doświadczenia.

W tym roku festiwal odbył się w Poznaniu, Warszawie i w Olsztynie. Po rozmowie z uczniami postanowiłam zgłosić nasz udział. Przygotowaliśmy scenkę kabaretową „Kot Pawłowa”, którą połączyliśmy z piosenką „W doświadczeniach moc”.

Autorskie teksty i połączenie walorów naukowych z artystycznymi zdecydowały, że spośród kilkunastu prezentacji nasza zyskała największe uznanie.

Nagrodą był pokaz naukowy przygotowany przez firmę ArtScience dla naszej szkoły. Ponad 2-godzinny pokaz doświadczeń „Chemia tuż za rogiem”, w którym brali także udział uczniowie z widowni, bardzo się wszystkim spodobał i był pouczający.

Ostatecznie współpraca z AU okazała się owocna. Możliwość lepszego poznania uczniów, inspirowanie ich do nietypowych działań, rozwijanie ich zdolności, możliwość otrzymania informacji o swojej pracy od mentora, zapoznanie się z pracą innych nauczycieli, to spory zasób nowych doświadczeń i umiejętności. Ciekawe, co przyniesie kolejny rok współpracy z CEO?

*Alina Borodziuk
Gimnazjum nr1 w Szczytnie*

Gala

„Ośmiu Wspaniałych”

Wspaniałe Miasta i Powiatu Ostróda na Gali Ogólnopolskiego Konkursu Nastolatków „Ośmiu Wspaniałych” w Rzeszowie

Każdy człowiek na świecie ma do dyspozycji 7 dni w tygodniu, każdy po 24 godziny. Czas ten zajmuje nam nauka, praca, rodzina, przyjaciele, a dużą część poświęcamy „nicnierobieniu”. Jednak są wśród nas osoby, które marnowanie czasu zamieniają na coś, co ma duże znaczenie dla całego Świata. Jest to pomaganie drugiej

osobie, czy zwierzętom – naszym braciom mniejszym. To sprawia im więcej przyjemności niż granie w gry komputerowe, czy surfowanie w Internecie.

Miasto Ostróda jak i cały powiat może pochwalić się swoimi Wspaniałymi, które wzięły udział w XIX Ogólnopolskim Samorządowym Konkursie Nastolatków „Ośmiu Wspaniałych”. 13 laureatek Konkursu z miasta z Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie: Karolina Pieczarka, Ewelina Podgórska Natalia Martyniak, Aleksandra Jasińska pod opieką Marioli Piekutowskiej oraz z Gimnazjum nr 2 im. Zdzisława Krzyszkowiaka w Ostródzie: Michalina Kuriata, Klaudia Maciak, Milena Załoga i Aleksandra Klimaszewska pod opieką Krzysztofa Choińskiego i powiatu Patrycja Grzywacz, Milena Ciuba, Edyta Czubak, Paulina Antoszevska, Paulina Guza pod opieką Jolanty Dakowskiej i Marka Welenc w piątek 7 czerwca wyjechało na trzy dni do Rzeszowa, by poznać Wspaniałych z całej Polski i razem móc propagować idee wolontariatu.

Dziesięciogodzinna podróż na południe Polski dłużyła się w nieskończoność i coraz bardziej rozleniwieni przejeżdżaliśmy przez kolejne miejscowości. Jednak, gdy za oknami busa pojawiła się panorama Rzeszowa, wszystkim wróciła energia i całkowicie gotowi na nową przygodę zaczęliśmy przygotowywać się do wyjścia. Tuż przed Hotelem Rzeszów, w którym byliśmy zakwaterowani, powitali nas piloci, którzy sprawowali opiekę nad grupami z Konkursu. Nam przypadła przemiła Aneta Borkowska, z którą dzięki małej różnicy wieku od razu znaleźliśmy wspólny kontakt.

Po otrzymaniu wszystkich niezbędnych informacji na temat pobytu w Rzeszowie, udaliśmy się do wyznaczonych pokoi, których wystrój zrobił na nas ogromne wrażenie. Po szybkim odświeżeniu się udaliśmy się na pyszny obiad w restauracji hotelowej, a następnie przygotowaliśmy się do kolacji z Prezydentem Rzeszowa w Hotelu Prezydenckim.

Okolo godziny 21 udaliśmy się na Rynek, gdzie odbyło się otwarcie Międzynarodowego Festiwalu Piosenki „CarpathiaFestival”. Planowany był koncert zespołu PECTUS, jednak opóźnienia spowodowały, że odbył się on zbyt późno, a my niestety musieliśmy wracać do hotelu o godzinie 22.

Następnego dnia, po sytym śniadaniu, wraz z Anetą wyruszyliśmy zwiedzać miasto. Wolontariuszka doskonale sprawdziła się w roli przewodnika. Z lekkością i w zrozumiałym dla nas języku opowiadała o zabytkach i charakterystycznych miejscach w Rzeszowie. Byliśmy m.in. w rzeszowskich podziemiach, na hali sportowej Podpromie, czy obok zamku Lubomirskich.

Po południu wraz z około 300 osobami z całej Polski spotkaliśmy się w Filharmonii, gdzie odbywał się XIX Ogólnopolski Finał Samorządowego Konkursu Nastolatków „Ośmiu Wspaniałych”. Na Gali złamano wszelkie stereotypy, że dziewczyny są bardziej pomocne, gdyż siedem na osiem osób stanowili chłopcy. Jesteśmy bardzo dumni z Pani Jolanty Dakowskiej, która została Ambasadorem Dobra. W międzyczasie oglądaliśmy występy artystyczne przygotowane przez członków grup z Domu Kultury.

Po Gali ugoszczono nas wystawną kolacją, a następnie, tak jak poprzedniego wieczora, udaliśmy się na „CarpathiaFestival”, gdzie oprócz zwycięskich grup muzycznych zaprezentowani zostali Ogólnopolscy Wspaniali, a wieczór uświetniła Małgorzata Ostrowska, która swoim koncertem zakończyła IX edycję festiwalu.

W niedzielę o godzinie 9.30 w Kościele Farnym – najstarszym kościele w Rzeszowie – uczestniczyliśmy we mszy św. w intencji wolontariuszy. Zaraz po mszy udaliśmy się do hotelu, by się wykwaterować i wyruszyć w drogę powrotną. Miło wspominając Galę i pobyt w pięknym Rzeszowie, wróciliśmy do Ostródy, gotowi dalej robić to, co wychodzi nam najlepiej, a mianowicie pomagać potrzebującym.

Dziękujemy bardzo naszym opiekunom - Jolancie Dakowskiej, Marioli Piekutowskiej, Markowi Welencowi i Krzysztofowi Choińskiemu, a przede wszystkim Burmistrzowi Miasta Ostróda - Czesławowi Najmowiczowi i Staroście Powiatu Ostróda - Włodzimierzowi Brodiukowi – dzięki którym mogliśmy uczestniczyć w XIX Ogólnopolskiej Gali Konkursu Nastolatków „Ośmiu Wspaniałych”.

Natalia Martyniak

*„Wspaniała” z Klubu 8 Młodzieżowego Wolontariatu
Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie*

10- lecie Olimpiady „Zdrowy Styl Życia”

Uroczystość podsumowania zadań Olimpiady „Zdrowy Styl Życia” odbyła się w **Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu** 11 czerwca 2013 r. Gospodarzem spotkania była dyrektor Grażyna Lipińska. Olimpiadę realizują Szkoły Promujące Zdrowie:

- ◆ Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu,
- ◆ Szkoła Podstawowa Nr 3 im. Jana Pawła II w Ostródzie,
- ◆ Szkoła Podstawowa Nr 4 w Ostródzie,
- ◆ Zespół Szkolno-Przedszkolny w Tyrowie,
- ◆ Specjalny Ośrodek Szkolno - Wychowawczy w Ostródzie.

Honorowymi gośćmi spotkania byli:

Czesław Najmowicz - Burmistrz Miasta Ostróda, Bożena Ratajczyk - Naczelnik Wydziału Oświaty i Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Ostróda, Radostaw Gruss - Kierownik Oddziału Promocji Zdrowia i Oświaty Zdrowotnej Wojewódzkiej Stacji Sanitarно-

Epidemiologicznej w Olsztynie, Wiesława Korejwo – Wojewódzka Stacja Sanitarно-Epidemiologiczna w Olsztynie, Zdzisław Sokołowski - dyrektor Państwowej Powiatowej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej w Ostródzie, Anna Skiba - Państwowa Powiatowa Stacja Sanitarно-Epidemiologiczna w Ostródzie, Stanisław Makowski i Anatol Miruć - Przedstawiciele PCK w Ostródzie, przedstawiciele społeczności lokalnej, członkowie Ochotniczej Straży Pożarnej w Durągu, Duchowni.

Program artystyczny zapewnił zebranych gościom uczniowie Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

Podczas uroczystości 10-lecia Olimpiady „Zdrowy Styl Życia” zostali wyróżnieni następujący nauczyciele:

Beata Mikołajczyk, Helena Orlińska, Bożena Ponikiewska, Iwona Nader, Iwona Ciunelis, Alicja Jaczun, Wanda Stachowicz, Alina Kowalska, Teresa Pętlicka-Krzekotowska, Krystyna Zaleska, Grażyna Borowska, Barbara Szulc, Małgorzata Rzymowska, Dorota Bierć, Teresa Pieczuro, Ewa Stolla, Wioletta Ojrzyńska, Dorota Czarnik, Dorota Grzela, Bogumiła Jabłotka, Bogumiła Świążkowska, Katarzyna Błaszkiwicz, Ewa Orlińska, Iwona Orzechowska, Lidia Krześniak, Ewa Janicka, Magdalena Miller, Paweł Dębski.

Celem Olimpiady „Zdrowy Styl Życia” jest promowanie zdrowego stylu życia wśród dzieci i młodzieży szkolnej. Integruje ona środowiska Szkół Promujących Zdrowie.

Jolanta Dakowska

O pięknie nadbiebrzańskiej przyrody w dyktandzie ortograficznym

To już XIV Powiatowy Konkurs Ortograficzny „Corrida Ortograficzna”! Odbył się on 10 maja 2013 roku w **Gimnazjum im. Noblistów Polskich w Olsztynku**. 17 uczniów przyjechało z 7 szkół, aby stoczyć prawdziwą walkę z „bykami ortograficznymi” i wykazać się znajomością zasad pisowni polskiej, która do łatwych nie należy. Reprezentowali oni Gimnazjum Stowarzyszenia Przyjaciół Szkół Katolickich w Olsztynku, Gimnazjum w Purdzie, Gimnazjum nr 1 w Biskupcu, Publiczne Gimnazjum im. Olimpijczyków Polskich w Stawigudzie, Gimnazjum w Dywitach, Gimnazjum im. Noblistów Polskich w Olsztynku oraz Gimnazjum Gminne im. Ks. Wojciecha Zinka w Gietrzwałdzie.

Wojciech Tański - konsultant w Warmińsko - Mazurskim Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Olsztynie - zgodził się, wzorem lat ubiegłych, ułożyć tekst dyktanda i je odczytał. Nosiło ono tytuł „O urokach rozlewisk Biebrzy”, a jego tematem było piękno „fauny i flory jakby żywcem przeniesionych z Mickiewiczowskich tekstów”. Jak każde dyktando, sprawdzało ono stopień opanowania przez uczniów znajomości reguł oraz zastosowania ich w praktyce, czyli w pisowni.

W czasie, gdy Komisja sprawdzała prace, gimnazjaliści mogli zwiedzić najpiękniejsze zabytki Olsztynka.

W tym roku laureatami „Corridy” zostali:

Grzegorz Dorożko – uczeń Gimnazjum im. Noblistów Polskich w Olsztynku, który zajął I miejsce,

Katarzyna Małek – uczennica Gimnazjum Stowarzyszenia Przyjaciół Szkół Katolickich w Olsztynku – zajęła II miejsce,

Urszula Rudzińska – uczennica Gimnazjum im. Noblistów Polskich w Olsztynku – III miejsce.

Tytuł **Mistrza Kaligrafii** Komisja Konkursowa przyznała **Patrycji Michalak** z Gimnazjum Gminnego w Gietrzwałdzie.

Fundatorem nagród była Rada Gimnazjum oraz Dział Promocji przy Urzędzie Miejskim w Olsztynku. Jak co roku, organizatorkami „Corridy Ortograficznej” były polonistki i nauczycielki biblioteki. Po ogłoszeniu wyników konkursu jego uczestnicy zostali nagrodzeni przez Dyrektora Gimnazjum – Irenę Jędruszkowską oraz Wojciecha Tańskiego dyplomami za udział, a laureaci otrzymali nagrody książkowe i koszulki oraz kubeczki z logo Olsztynka.

Piękną oprawę plastyczną imprezy stanowiła dekoracja sali. Co roku przygotowuje ją Małgorzata Pingot, nauczycielka plastyki. W tym roku, wraz z grupą dziewcząt: Adrianną Borkowską, Urszulą Rudzińską,

Zuzanną Pieczara oraz Wiktorią Rabij, działających w kole artystycznym, „stworzyła” byka – prawie naturalnych rozmiarów. Zwierzę to powstało z konstrukcji drewnianej i papieru specjalnie do tego celu przygotowanego i świetnie uzupełniało cały wystrój sali. Przygotowanie byka zajęło uczennicom kilka miesięcy, ale efekt ich pracy zapierał dech w piersiach.

Tego rodzaju przedsięwzięcie edukacyjne sprzyja wymianie doświadczeń między nauczycielami oraz rozwija umiejętności językowe uczniów. Być może w przyszłym roku w XV edycji konkursu swoje zdolności muzyczne zaprezentują także uczniowie Szkoły Muzycznej mieszczącej się w Gimnazjum im. Noblistów Polskich w Olsztynku.

*Danuta Salamon
Gimnazjum w Olsztynku*

Europass Mobilność

W środę, 19 czerwca, w **Zespole Szkół Budowlanych w Braniewie** odbyła się uroczystość wręczenia dokumentów Europass Mobilność. Certyfikaty otrzymała grupa 20 uczniów klas II i III Technikum Budowlanego, która odbyła praktyki zawodowe w Niemczech. Wręczenie dokumentów odbyło się w obecności Lechosława Szafranka z Krajowego Centrum Europass oraz Haliny Uźluk – dyrektora Delegatury Kuratorium Oświaty w Elblągu. Na uroczystość przybyli również przedstawiciele władz lokalnych, szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych oraz placówek opiekuńczo – wychowawczych z terenu powiatu braniewskiego.

Dokumenty Europass Mobilność to certyfikaty potwierdzające kwalifikacje zawodowe zdobyte w trakcie stażu zagranicznego. Europass to projekt Unii Europejskiej mający na celu prezentowanie umiejętności zawodowych i kompetencji w sposób czytelny i przejrzysty we wszystkich krajach Unii Europejskiej, obejmuje on portfolio 5 dokumentów funkcjonujących w takiej samej formie na obszarze całej Europy (również w państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz krajach kandydujących do Unii Europejskiej).

Zdobycie tego dokumentu było możliwe dzięki realizacji projektu Leonardo da Vinci.

Program Leonardo da Vinci jest częścią programu edukacyjnego Unii Europejskiej „Uczenie się przez całe życie”. Wspiera on działania w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego, promując projekty mające na celu ułatwienie zdobywania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych, zwiększenie szans na zatrudnienie w Polsce i krajach Unii Europejskiej, ułatwienie osobistego rozwoju zawodowego oraz wspieranie rozwoju instytucji zaangażowanych w proces kształcenia i szkolenia zawodowego.

Program ma na celu promowanie mobilności pracowników na europejskim rynku pracy oraz wdrażanie innowacyjnych rozwiązań edukacyjnych dla podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Wspiera on także rozwiązania zwiększające przejrzystość i uznawalność kwalifikacji zawodowych w krajach europejskich (między innymi poprzez wprowadzenie dokumentu Europass), a także działania wzmacniające jakość kształcenia zawodowego i ustawicznego.

Program Leonardo da Vinci promuje innowacyjne podejścia do edukacji i doskonalenia zawodowego w taki sposób, aby systemy kształcenia jak najpełniej odpowiadały potrzebom rynku pracy, aby uczniowie, absolwenci i pracownicy zdobywali nowe kwalifikacje w czasie staży i praktyk zawodowych oraz doskonalili swoje umiejętności według nowoczesnych standardów. Niezwykle ważne jest przy tym kształtowanie otwartości i wrażliwości międzykulturowej, nauka języków obcych oraz umiejętność adaptowania się do warunków życia i pracy w różnych krajach europejskich.

Współpraca partnerska oraz rozwój innowacji i modernizacja systemów kształcenia ustawicznego są realizowane w ramach tak zwanych projektów wielostronnych. Projekty mobilności polegają natomiast na organizowaniu wyjazdów zagranicznych dla uczniów, pracowników, absolwentów, osób bezrobotnych i szkoleniowców. Celem wyjazdów jest szkolenie i zdobywanie praktycznego doświadczenia zawodowego lub wymiana doświadczeń. Założeniem projektów tego

typu jest połączenie teorii z praktyką, a co za tym idzie wzmacnianie więzi między światem edukacji i pracy.

I właśnie w ramach takiego projektu mobilności, dzięki staraniom pana dyrektora Dariusza Lisa, mogliśmy wyjechać na dwutygodniowy staż do Frankfurtu nad Odrą. Praktyka zawodowa odbyła się w terminie od 11 do 24 marca br. w Zakładzie Promowania Kształcenia Zawodowego Przemysłu Budowlanego we Frankfurcie. Towarzyszyli nam nauczyciele Iwona Obolewicz i Dariusz Żukowski, a zajęcia praktyczne odbywały się pod czujnym okiem Udo Heise i Norberta Strehl.

Tematem naszych praktyk było murarstwo dekoracyjne i licowe. Pierwszego dnia, po zapoznaniu z zasadami kształcenia zawodowego w branży budowlanej w Niemczech oraz z zasadami bezpieczeństwa pracy, przygotowaliśmy swoje stanowiska w warsztacie. Następnie opanowaliśmy ręczną produkcję zaprawy murarskiej i nauczyliśmy się m.in. obsługi potrzebnego sprzętu. Kolejne dni upłynęły nam na wykonywaniu zleconych prac, tj. budowaniu murów z zastosowaniem różnych wiązań, murowaniu przesklepień i tworzeniu konstrukcji słupowych. Jak już wspomniałem – zajęcia praktyczne prowadzili instruktorzy niemieccy, przed którymi nie dało rady ukryć żadnych niedociągnięć.

Praktyki zawodowe to nie tylko praca na hali od 7.00 do 16.00, ale i możliwość poznania kraju, kultury, ludzi, ciekawego spędzenia wolnego czasu. Jeden z weekendów spędziliśmy w Berlinie zwiedzając m.in. Bundestag. Drugi natomiast na Tropical Islands pod Berlinem. Na co dzień mogliśmy korzystać z basenu, siłowni, kręgielni, sali bilardowej i tenisa stołowego. Mieliśmy również okazję spotkać się z mistrzem olimpijskim w strzelectwie panem Manfredem Kurzer i spróbować swoich sił w zawodach strzelając z broni sportowej.

Praktyki zawodowe zakończyły się egzaminem, który każdy z nas zdał celująco otrzymując stosowne certyfikaty.

Udział w projekcie Leonardo da Vinci przyniósł nam przede wszystkim korzyści w postaci rozwoju zawodowego pozwalając zdobyć tak potrzebne doświadczenie warsztatowe. W ciągu dwóch tygodni mogliśmy również sprawdzić w praktyce umiejętności językowe nabyte w szkole. Okazało się, że dość swobodnie posługujemy się językiem niemieckim w sytuacjach codziennych, co dało nam większą pewność siebie i pozwoliło przełamać barierę językową. Co bardzo istotne, mieliśmy także możliwość przyswojenia i wykorzystania w praktyce słownictwa specjalistycznego, stosowanego w branży budowlanej. Uczestnictwo w projekcie wpłynęło pozytywnie na nasz rozwój osobisty, poszerzyło nasze horyzonty światopoglądowe, a jednocześnie było dla każdego z nas ciekawą odskocznią od dnia codziennego.

Paweł Karny

klasa II TB Zespół Szkół Budowlanych w Braniewie

